

Osaamista
ja oivallusta
tulevaisuuden
tekemiseen

Tytti Shemeikka

Vitun läski! Tapa ittes!

Yleisön reaktioita kehopositiivisiin YouTube-videoihin

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Medianomi (YAMK)

Mediatuottamisen koulutusohjelma

Opinnäytetyö

7.11.2018

Tekijä(t) Otsikko	Tytti Shemeikka Vitun läski! Tapa ittes! Yleisön reaktioita kehopositiivisiin YouTube-videoihin.
Sivumäärä Aika	56 sivua 7.11.2018
Tutkinto	Medianomi (YAMK)
Tutkinto-ohjelma	Kulttuurin koulutusohjelma
Suuntautumisvaihtoehto	Mediatuottamisen suuntautumisvaihtoehto
Ohjaaja(t)	Lehtori Antti Pönni
<p>Työn lähtökohtana oli ymmärtää, miten yleisö reagoi kehopositiivisiin YouTube-videoihin. Työtä varten perustettiin kehopositiivinen YouTube-kanava <i>Vatsamielenosoitus</i>, jossa julkaistiin kerran viikossa kehopositiivista videosisältöä kahdeksan kuukauden ajan. Projektin tarkoituksena oli myös tutkia, minkälaisia diskursseja lihavuudesta käytetään ja kuinka suuri osa YouTube-kommenteista sisältää vihaista puhetta.</p> <p>Aineistona toimivat <i>Vatsamielenosoitus</i>-YouTube-kanavan kolmen katsotuimman videon kommentit. Analysoitavaa materiaalia oli yhteensä 1854 kommenttia. Kommentit teemoiteltiin ja niissä esiintyviä diskursseja tutkittiin.</p> <p>Aineiston pohjalta selvisi, että kehopositiivisen YouTube-kanavan kommentteissa lihavuudesta puhutaan paljon medikalisoituneen diskurssin kautta, lihavuus nähdään välitilana ja ratkaisuksi lihavuudesta johtuviin kehon kommentointeihin tarjotaan laihduttamista. Kommenttien sisältämän vihaisen puheen tarkoitus on yrittää hiljentää videoiden tekijä solvaamalla tämän ulkonäköä, naiseutta ja seksuaalista suuntautumista. Videoiden tekijää yritetään hiljentää myös itsemurhakehotuksilla.</p> <p>Työn lopputulemana kehopositiivinen YouTube-kanava nähdään väylänä vaikuttaa vallitsevaan kehopositiivisuus- ja lihavuuskeskusteluun. YouTube-kanava toimii hyvänä vertaistukiväylänä niille, jotka kärsivät negatiivisesta kehonkuvasta. Kanavan sisällöillä voidaan myös vähentää vihaisen puheen hyväksyttävyyttä.</p>	
Avainsanat	kehopositiivisuus, lihavuus, YouTube, vihapuhe, vihainen puhe, nettikommentointi, medikalisaatio, lihavuusdiskurssit,

Author(s) Title	Tytti Shemeikka You Fucking Fatso! Kill Yourself! The audiences' reactions to body positive YouTube videos (Title Case)
Number of Pages Date	56 pages 7 November 2018
Degree	Master of Culture and Arts
Degree Programme	Media Production and Management, Master's Programme
Specialisation option	Media Production
Instructor(s)	Antti Pönni, Senior Lecture
<p>The aim of this study was to understand how the audience reacts to the body positive YouTube videos. A body positive YouTube channel <i>Vatsamielenosoitus</i> was established for this study. The body positive YouTube videos were published once a week for eight months. The purpose of this project was also to discover the kinds of discourses are used when talking about obesity and how big a part of the comments included hate speech.</p> <p>The material of this study included the comments from the three most viewed videos from the <i>Vatsamielenosoitus</i> YouTube channel. The material consisted of 1854 comments. The comments were themed and the discourses which appeared on the comments were researched.</p> <p>Based on the material, it was found that on the comments of a body positive YouTube channel obesity was talked through a medicalization discourse and obesity was seen as a temporary state. Losing weight was offered as a solution to the negative comments about obesity. The purpose of the hate speech in the comments was to silence the maker of the video by insulting her looks, femininity and sexual orientation. The maker of the video was attempted to be silenced with suicide suggestions.</p> <p>As a conclusion, a body positivity YouTube channel is seen as a way to influence the existing conversation about body positivity and obesity. A YouTube channel serves as a support to those who suffer of a negative body image. The acceptability of hate speech can also be reduced by the content of the channel.</p>	
Keywords	Body positivity, obesity, YouTube, hate speech, internet comments, medicalization, discourses of obesity

Sisällys

1.	Johdanto	1
2.	Kehoposiitivisuus	2
2.1.	Kehoposiitivisuus käsitteenä	2
2.2.	Kehoposiitivisuusliikkeen vaiheita	2
2.3.	Yleisimmät kehoposiitivisuuteen kohdistuvat kritiikit	3
3.	Lihavuus	4
3.1.	Lihavuuden määritelmä	5
3.2.	Lääketieteellinen diskurssi ja lihavuuden medikalisaatio	6
3.3.	Lihavuuden stigma	7
3.4.	Lihavuus välitilana ja lihavuuden kokemus	8
3.5.	Lihavuus julkisessa keskustelussa	10
4.	Vihapuhe	10
4.1.	Vihapuhe verkossa	12
4.2.	Trollit	13
4.3.	Nettivihaaja	14
4.4.	Maalittaminen	15
5.	Kehoposiitivinen YouTube-kanava Vatsamielenosoitus	15
5.1.	Kanavan synty ja tavoitteet	16
5.2.	Kanavan kasvu	17
5.3.	Rant-video	19
5.4.	Rikosilmoitukset	23
5.5.	Kanava muissa medioissa	24
6.	Tutkimus	24
6.1.	Tutkimuskysymys	24
6.2.	Tutkimusmenetelmät	24
7.	Aineiston analyysi ja tulokset	27
7.1.	Video 1: 11 ASIAA, jotka mulle on sanottu kokoni takia	27
7.1.1.	Vihainen puhe	28
7.1.2.	"Olet kaunis, et läski!" – kauneusdiskurssi	31
7.1.3.	Lihavuuden vastustaminen	33
7.2.	Video 2: LÄSKIN ELÄMÄÄ #1: En mahtunut huvipuistolaitteeseen	36
7.2.1.	Lihava ei kuulu huvipuistoon	37

7.2.2.	Lihavuus on elintapasairaus ja osoitus tyhmyydestä	40
7.2.3.	”Et ole lihava vaan ihana!”	42
7.2.4.	Samaistuminen ja omat kokemukset	43
7.3.	Video 3: KEHOPOSITIIVISUUS MENI ÖVERIKSI	44
7.3.1.	Yhteiskunnallinen terveysdiskurssi ja medikalisaatio	45
7.3.2.	Kehopositivisuuden vastustus	48
8.	Pohdintaa	51
	Lähteet	54

1. Johdanto

Kehopositiivisuus puhututtaa suomalaisissa medioissa ja kahvipöytäkeskusteluissa. Suomessa kehopositiivisuus nousi aiempaa suuremman yleisön ilmiöksi vuonna 2017, jolloin Yleisradio julkaisi kehopositiivista mediasisältöä Vaakakapina-projektissa. Vaakakapinan tarkoitus oli puhua armollisen, hitaan ja pysyvän elämänmuutoksen puolesta vuoden 2017 ajan. (Yleisradio 2017.)

Vaakakapinan päätyttyä suomenkielistä kehopositiivisuussisältöä on ollut hankalaa löytää. Pidän kehopositiivisuussanomaa äärimmäisen tärkeänä ja tasa-arvoa edistävänä asiana, minkä takia päätin alkaa tuottaa suomenkielistä kehopositiivista sisältöä YouTubeen.

Jo ennen kehopositiivisen YouTube-kanavan Vatsamielenosoituksen perustamista minua kiinnosti, miksi kehopositiivisuus herättää ihmisissä voimakkaita tunteita. Toiset ymmärtävät kehopositiivisuuden viestin tasa-arvoa edistävänä asiana, kun toiset pitävät kehopositiivisuutta kansanterveyttä rappioittavana tekijänä ja lihaviin turhanpäiväisenä höpötyksenä.

Helmikuussa 2018 perustin Vatsamielenosoitus-nimisen YouTube-kanavan tarkoitukseni analysoida ihmisten reaktioita kehopositiivisiin videosisältöihin. Ajattelin YouTube-kanavan olevan opintoihini liittyvä projekti, joka kerää jonkin verran reaktioita, joita voin analysoida tässä opinnäytetyössä. YouTube-kanavastani on kuitenkin kasvanut ilmiö, joka jää suomalaisen kehopositiivisuusliikkeen historiaan ensimmäisenä ison yleisön kehopositiivisuuskanavana.

Opinnäytetyössä käyn läpi kehopositiivisuuden historiaa ja liikkeen eri vaiheita. Tässä työssä käsittelen kehopositiivisuutta pääosin lihaviin kehojen esillenoston kautta, koska lihavassa kehossa elämisessä olen kokemusasiantuntija. Työssä käyn läpi YouTube-kanavan perustamisen eri vaiheita, Vatsamielenosoitus-kanavan suosion kasvua ja muuta medianäkyvyyttä sekä rikosilmoituksia, joita jouduin YouTube-kommenteista tekemään.

Analysoin työssä YouTube-videoihin tulleita kommentteja erilaisten lihavuusdiskurssien kautta ja pohdin, miten lihavuus näyttäytyy tänä päivänä julkisissa keskusteluissa ja mediakentässä. Opinnäytetyössä käsittelen myös vihapuhetta ja sen ilmenemistä kehopositiivisen YouTube-kanavan videoiden kommenteissa.

Analysoin Vatsamielenosoitus-kanavan kolmen katsotuimman videon kommentteja. Teemoittelen kommentit erilaisiin yläteemoihin ja pohdin, minkälaiset diskurssit kommentteissa toistuvat. Käyn myös läpi tulevaisuuden suunnitelmia Vatsamielenosoituskanavan suhteen.

2. Kehoposiitivisuus

Tässä luvussa käsittelen kehoposiitivisuutta käsitteenä. Kerron liikkeen historiasta, sen keskeisistä ideoista ja kehoposiitivisuusliikkeeseen kohdistuneesta kritiikistä suomalaisessa mediakentässä.

2.1. Kehoposiitivisuus käsitteenä

Kehoposiitivisuus on laajempi käsite, kuin millaisena se näyttäytyy 2010-luvun yksilökeskeisessä Instagram-kulttuurissa. Kehoposiitivisuus ei ole ainoastaan itsensä rakastamista vaan kaikkien kehojen hyväksymistä juuri sellaisena kuin ne ovat (Schreiber & Hausenblas 2016).

Kehoposiitivisuuden tavoitteena on nostaa esiin ja keskiöön sellaisia kehoja, jotka ovat aiemmin olleet yhteiskunnassamme marginaalissa esimerkiksi kokonsa, värinsä tai kykenemättömyytensä vuoksi. Kehoposiitivisuuden ideana on myös tehdä sosiaalisista rakenteista johtuvaa lihavuuden stigmaa näkyväksi. (Eranti 2017, 5.)

Voidaan siis sanoa, että kehoposiitivisuudessa käännetään valokeila valkoisesta, hoi-kasta cis-naisen vartalosta laajempaan käsitykseen kehoista.

Toisin kuin yleisesti luullaan, kehoposiitivisuus ei ota kantaa terveyteen, laihduttamiseen tai painonhallintaan. Kehoposiitivisuus peräänkuuluttaa jokaisen ihmisen arvokkuutta kehon muodosta, väristä, koosta tai mistään muusta ulkoisesta seikasta riippumatta (Chastain 2017).

2.2. Kehoposiitivisuusliikkeen vaiheita

Kehoposiitivisuutta ajatuksena on todennäköisesti ollut niin kauan kuin ihmiskehoja on ollut olemassa. Ensimmäiset historiaan kirjoitetut merkit kehoposiitivisuusaatteen kaltaisesta toiminnasta sijoittuvat 1850–1890-luvuille feministiseen *Victorian Dress Reform* -liikkeeseen. Kyseinen liike ei ottanut kantaa aikansa fat-sheimaukseen, vaan pe-

räänkuulutti naisten vapautumista korseteista ja alushameista ja vaati naisille oikeutta pukeutua housuihin näin halutessaan (Alptraum 2017).

Nykyisen kehopositiivisuusliikkeen juuret ovat 1960-luvulla syntyneessä *Fat acceptance* -liikkeessä (Eranti 2017, 10). *Fat acceptance* -liike syntyi vähentämään lihavuuteen liittyvää stigmaa alleviivaten yksilön koon ja terveydentilan olevan toisistaan erillään olevia tekijöitä. Liikkeen myötä perustettiin NAAFA, *The National Association to Advance Fat Acceptance -yhdistys*, joka on vuodesta 1969 alkaen ottanut kantaa länsimaissa vallitsevaan hoikkkuusihanteeseen (Cooper 2008).

Fat Acceptance -liikkeen vanavedessä syntyi HAES-liike, (lyhenne sanoista Health At Every Size), jonka mukaan terveydentilaa pitäisi painoindeksin sijaan mitata muilla mittareilla, kuten vereenpaineella, kolesterolilla ja yleisellä voinnilla. HAES-liike peräänkuuluttaa terveyden ylläpitämistä ilman painokeskeisyyttä. (HAES Australia 2018)

Uuden aallon kehopositiivisuuden katsotaan syntyneen 1990-luvulla, jolloin perustettiin *The Body Positive* -organisaatio. Tässä yhteydessä syntyi termi kehopositiivisuus. Organisaation perustivat vuonna 1996 sosiaalityöntekijät Connie Sobczak ja Elisabeth Scott Sobczakin siskon kuoltua syömishäiriöön. Organisaation tarkoitus on parantaa etenkin nuorten minäkuvaa ja saada yksilöiden fokus pois jatkuvasta kehon muokkamisesta. (The Body Positive 2018.)

2.3. Yleisimmät kehopositiivisuuteen kohdistuvat kritiikit

Kehopositiivisuudesta puhuttaessa puhutaan usein myös lihavuudesta. Koska kehopositiivisuuden juuret ovat *Fat Acceptance* -liikkeessä, lihavien kehojen normalisointi, representaatio ja voimaantuminen ovat ja tulevat olemaan yksiä kehopositiivisuusliikkeen kulmakivistä (Eranti 2017, 10).

Koska olemme tottuneet pitämään laihuutta terveyden symbolina ja terveyttä tavoiteltuna olotilana, kehopositiivisuus saa osakseen myös kritiikkiä. Esimerkiksi Anna Pastakin ylläpitämässä Mungolife-blogissa julkaistiin 9.7.2018 kehopositiivisuutta kritisoiva teksti *Mielipidemaanantai, vartalopositiivisuus*, jossa todettiin kehopositiivisuuden menneen liian pitkälle. Pastak oli tekstissään huolissaan lihavuuden ihannoinnista ja siitä, että kehopositiivisuus ei suojele ketään kakkostyyppin diabetekselta (Pastak 2018).

Teksti sai osakseen runsaasti kommentteja sekä puolesta että vastaan. Teksti myös aiheutti kehopositiivisuusaktivistien aktivoitumisen, ja muutaman päivän sisällä alkupe-

räisen tekstin julkaisusta julkaistiin useita kehopositiivisuutta ja siihen liittyviä termejä avaavia julkaisuja.

Bloggaaja Jasmin Kauko kirjoitti Munakoisoni ja minä -blogissaan vastineen Pastakille 12.7.2018 otsikolla *Kehopositiivisuus rautalangasta väännettynä*.

Joten ei, kehopositiivisuus ei ehkäise diabetestä. Mutta ei sen ole tarkoituskaan. Sen sijaan kehopositiivisuus ehkäisee masennusta, ahdistusta, unettomuutta, anoreksiaa, bulimiam, bed:tä, epätyypillisiä syömishäiriötä, syrjäytymistä, itsemurhia, sukupolvilta toisille siirtyvää häpeää ja koulukiusaamista. (Kauko 2018.)

Pastakin blogitekstin kaltaisissa kirjoituksissa toistuu huoli siitä, että kehopositiivisuus ihanoi lihavuutta ja lihomista. Luvussa 2.2 käsitellyt kehopositiivisuuden vaiheet kuitenkin paljastavat, että kehopositiivisuudessa ei ole sen missään olemassaolon vaiheessa ollut kyse lihavuuden ihannoimisesta vaan kehojen arvokkuudesta.

Helsingin Sanomien kolumnisti Pippa Laukka jatkoi kehopositiivisuuskritiikkiä 25.7.2018 julkaistussa kolumnissa *Kehopositiivisuusilmiössä on paljon samaa ehdottomuutta kuin aikanaan kieltolaissa*.

Terveydenhuollossa painorauha tulee unohtaa. Jos lääkäri ottaa puheeksi painon, hän ei tee sitä ulkonäön, vaan potilaan hyvinvoinnin vuoksi. Lääkäreiden pitää ottaa paino puheeksi ilman syyllistämistä. (Laukka 2018.)

Laukka on kolumnissaan huolissaan siitä, että ylipainon terveysriskeistä puhutaan vasta aivohalvauksen tai sydäninfarktin yhteydessä.

Pippa Laukan kolumni sai osakseen paljon vastineita, joita julkaistiin Helsingin Sanomien mielipidepalstalla 27.7.2018 yhteensä kolme kappaletta. Olin mukana yhden vastineen kirjoitustilimissä, jossa Jenny Lehtisen ja Saara Sarvaksen kanssa peräänkuuluttimme lihavuuden näkemistä muuna kuin terveysriskinä:

Olisikin syytä keskittyä lihavuuden terveysriskien esiin nostamisen sijasta siihen, miten lihavuudesta puhutaan. Pelkkä laihdutuskehotus saati mahdollinen lihavan syyllistäminen eivät johda mihinkään muuhun kuin itseinhon ja huonommuuden tunteeseen, mikä ei edesauta kenenkään terveyttä. Päinvastoin. (Shemeikka, Lehtinen & Sarvas 2018.)

3. Lihavuus

Kuten aiemmassa luvussa 2 todettiin, kehopositiivisuus yhdistetään usein lihavuuteen ja lihavuuden ihannoimiseen. Jotta tässä työssä ymmärretään Vatsamielenosoitus-

YouTube-kanavalle tulevia kommentteja ja kehopositiivisuuden kritisointia paremmin, pohditaan lihavuudesta puhumista yhteiskunnallisissa keskusteluissa.

Tässä luvussa määritellään, mitä lihavuudella tarkoitetaan ja miten lihavuudesta yhteiskunnassa puhutaan.

3.1. Lihavuuden määritelmä

Lihavuus tarkoittaa normaalia suurempaa kehon rasvakudoksen määrää (Mustajoki 2017). Perinteinen tapa mitata yksilön lihavuutta on laskea tämän painoindeksi eli BMI (Body Mass Index, kg/m^2), joka lasketaan jakamalla henkilön paino kilogrammoissa tämän pituuden neliöllä.

Painoindeksillä mitattuna lihavuus määritellään seuraavasti:

- normaali paino 18,5–25
- lievä lihavuus 25–30
- merkittävä lihavuus 30–35
- vaikea lihavuus 35–40
- sairaalloyinen lihavuus yli 40. (Mustajoki 2017.)

Suomessa vuonna 2017 lähes kolme neljäsosaa miehistä ja kaksi kolmasosaa naisista oli lievästi lihavia (BMI 25–30) ja neljännes työikäisistä voidaan luokitella lihaviksi (BMI vähintään 30) (Koponen, Borodulin, Lundqvist, Sääksjärvi & Koskinen 2018).

Terveyskirjaston mukaan nykyään tiedetään, että lihavuuteen taipuvaisilla ihmisillä aivojen toiminnan biologia on erilaista kuin normaalipainoisilla. Lihavia henkilöitä ei voida syyttää itsekurin tai tahdonvoiman puutteesta, sillä taustalla on biologisia eroja. (Mustajoki 2017.)

Siitä huolimatta, että Koposen ynnä muiden (2018) tekemän FinTerveys-tutkimuksen mukaan suurin osa suomalaisista aikuisista on lihavia ja Terveyskirjaston mukaan lihavia henkilöitä ei voida syyttää itsekurin tai tahdonvoiman puutteesta, nähdään lihavuus edelleen itseaiheutettuna asiana ja täten yksilön henkilökohtaisena ongelmana.

3.2. Lääketieteellinen diskurssi ja lihavuuden medikalisaatio

Lihavuutta on pitkään määritelty ja tuotettu lääketieteellisen diskurssin kautta, minkä takia tätä pidetään lähes ainoana hyväksyttynä tapana puhua lihavuudesta. Koska lääketieteellistä tulkintaa on pidetty ainoana oikeana ja objektiivisena lähestymistapana, on terveydenhuollon ammattilaisilla ollut yhteiskunnassamme yksinoikeus puhua lihavuudesta. Näin ollen terveydenhuollon ammattilaisten tietotaitoa on pidetty vankkumattomana totuutena lihavuudesta puhuttaessa. Lääketieteen johtoasema on lisännyt lihavuuden medikalisoitua, koska se sekä tuottaa tietoa lihavuudesta että muodostaa siitä tulkintoja. (Harjunen 2009, 23–24.)

Medikalisaatio on uusien aiemmin lääketieteeseen liittymättömien asioiden alkamista määritellä lääketieteellisesti ja niistä puhumista terveyteen ja sairauteen liittyvillä käsitteillä (Lääkäriliitto 2003). Yksi syy medikalisaatioon on lääketieteen nopea kehitys, mikä mahdollistaa sellaisten ilmiöiden hoitamisen lääketieteen keinoin, joihin lääketieteellä ei ole aiemmin ollut mahdollisuutta vaikuttaa.

Medikalisaatio on ollut osana lihavuuskeskustelua jo pidemmän aikaa. Medikalisaatio tekee sairaita myös niistä lihavista, joilla ei ole terveyshaittoja, jotka eivät koe lihavuuttaan ongelmaksi tai jotka eivät ylitä virallista sairaalloisen lihavuuden rajaa (Saarni, Anttila, Saarni, Mustajoki, Koivukangas, Ikonen & Malmivaara 2009).

Lihavuutta pidetään yhteiskunnassamme välitulana. Lihavuus koetaan sellaisena olotilana, josta halutaan keinolla millä hyvänsä pois, koska se ei ole ainoastaan lääketieteellisen diskurssin mukaan epäterveellistä vaan se tuo mukanaan myös stigmaa ja sosiaalista häpeää. Koska lihavuutta pidetään välitulana, lihaville markkinoidaan usein nopeita tuloksia lupaavia laihdutustuotteita ja palveluita. Medikalisaation keinoin voidaan siis parantaa sekä fyysinen sairaus että samalla lisätä sosiaalista hyväksyttävyyttä. Medikalisaation keinoin lihavuus on rakentunut ongelmaksi, joka täytyy lääketieteellisin keinoin hoitaa, vaikka lihavalla ei olisikaan sairautta tai terveysongelmia. (Harjunen 2009, 25.)

Kun puhutaan lihavuudesta, puhutaan yleensä yksilön parantamisesta ja ”lihavan ruumiin” korjaamisesta. Tämä johtuu siitä, että lihavuus nähdään yhä edelleen itseaiheutettuna ongelmana, joka on seurausta vain yksilön omista valinnoista ja elämäntavoista. Koska lihavuutta pidetään itseaiheutettuna, ei siihen liittyvää stigmatisointia pidetä yhteiskunnallisena ongelmana. Samalla moraalinen tuomitseminen ja kulttuurinen syyllistäminen tulevat hyväksytyimmäksi, koska yksilön lihavuus on itseaiheutettua. (Harjunen 2009, 26.)

Lihavuudesta puhuttaessa harvoin otetaan huomioon niitä moninaisia tekijöitä, jotka ovat mahdollisesti vaikuttaneet lihomiseen. Terveystieteiden edistämisen perustellaan medikalisaation keinoja puuttua lihavuuden hoitamiseen, koska yleisesti medikalisaation päämääränä ja tahtotilana pidetään yksilön terveyden edistämistä. Yleisesti lihavien henkilöiden terveysongelmia ja sairauksia pidetään ylipainosta johtuvina, minkä takia lihavat saavat usein hoitosuosituksen mihin tahansa vaivaan laihduttamisen. Siitäkin huolimatta, ettei yksilön syy hakeutua lääkärin hoitoon johtuisi lihavuudesta. (Harjunen 2009, 26.)

3.3. Lihavuuden stigma

Stigma tarkoittaa yhteisön kielteistä ja usein perusteetonta asennoitumista henkilöön. Stigmatisoituminen aiheuttaa yksilössä häpeää, kärsimystä ja itsearvostuksen vähenemistä. (Mielenterveystalo n.d.)

Lihavuus on ollut pitkään länsimaisessa yhteiskunnassa stigmatisoitua. Lihavuuden medikalisointi on asettanut lihavat henkilöt ryhmään, jolla on stigmatisoiva sairaus tai vaiva. Lihavuuden nähdään olevan ulkoinen merkki kontrolloimattomista elämäntavoista ja heikosta luonteesta. Harjunen määrittelee, että lihavuutta pidetään yleisesti merkkinä laiskuudesta, ahneudesta, sairaudesta, itsekontrollin puutteesta ja heikommasta älykkyydestä (Harjunen 2004, 414).

Harjusen (2004, 413) mukaan hoikkuusideaalista on tullut normi, johon kaikkien odotetaan pyrkivän. Yhteiskunnassa käsitämmme normaalin ja terveen ruumin nimenomaan hoikkana, jolloin mikä tahansa muu ruumiin koko nähdään poikkeavuutena ja vikana, joka täytyy korjata. Jos hoikkuusnormia rikkoo, seuraa ankara rangaistus: stigmatisoituminen ja sosiaalisen hyväksyttävyyden väheneminen.

Lihavuudesta on myös edelleen sosiaalisesti sallittua esittää mielipiteitä ja näkemyksiä, jotka jostain muusta erosta puhuttaessa nähtäisiin asenteellisina, syrjivinä ja ihmisryhmää leimaavina (Harjunen 2004, 414). Tässä valossa on ymmärrettävää, että lihavuudesta eroon pääsemisestä tulee monelle sosiaalinen pakko, koska leimautumisen pelko ja sen aiheuttama sosiaalinen syrjintä ovat kaikkien havaittavissa.

Painoon liitetyn stigman alkuperää tutkittaessa on havaittu, että keskeinen tekijä lihavuuden stigmatisoinnissa on käsitys itse aiheutetusta tilasta. Painonhallinnan vastuun katsotaan olevan henkilökohtainen ja siinä epäonnistumista pidetään henkilökohtaise-

na ongelmana. Kun lihavuudesta syytetään lihavaa henkilöä itseään, jäävät lihavuuden seuraukset yksilön itsensä kannettaviksi. (Harjunen 2004, 414.)

Huolimatta siitä, että THL:n mukaan suurin osa suomalaisista on painoindeksin mukaan ylipainoisia, lihavat ihmiset ovat pilkan ja jopa hyljinnän kohteena. Lihava henkilö nähdään yhä edelleen liian suurena ja tilaa vievänä ja hänen kontrollointikykyään pidetään olemattomana. (Harjunen 2004, 414.)

3.4. Lihavuus välitilana ja lihavuuden kokemus

Lihavuuden medikalisoitumisen ja lääketieteellisten diskurssien myötä lihavuus nähdään usein ainoastaan terveyteen vaikuttavana olotilana, niin sanottuna välitilana, joka on korjattava ja josta on päästävä pois. Lihavuutta pidettäessä välitilana poistetaan väistämättä niiden henkilöiden kokemukset, joilla ei ole laihtumistavoitteita ja jotka olisivat valmiita hyväksymään lihavuuden osaksi omaa identiteettiään. (Harjunen 2007, 210–211.)

Lihavuuden hyväksyminen osaksi identiteettiä on haastavaa, koska lihavuutta pidetään välitilana. Yksi mahdollinen tapa päästä pois välitilasta voisi olla ”ulostulo lihavana henkilönä”. ”Ulostuloa” metaforana on käytetty yleisimmin seksuaalisen suuntautumisen ja etenkin homoseksuaalisuuden yhteydessä. (Harjunen 2007, 217–220.)

Kun henkilö omaksuu lihavan identiteetin, hänen käsityksensä lihavuudesta yleensä muuttuu. Lihavan identiteetin omaksumisen jälkeen henkilö alkaa ymmärtää, että ongelma ei olekaan henkilön itsensä vaan ympäröivän yhteiskunnan, sen asenteiden ja rakenteiden. Kun ”ulostullut” tiedostaa, ettei ole kokemustensa kanssa yksin, lihavuudesta voidaan puhua laajemmassa mittakaavassa kuin ainoastaan henkilökohtaisena ongelmana tai häpeänä. (Harjunen 2007, 217–218.)

Kun aloitin Vatsamielenosoitus-YouTube-kanavan, halusin puhua lihavuudesta käyttäen mahdollisimman paljon sanoja ”läski” ja ”lihava” ”ylipainoisen” tai esimerkiksi ”runsaan” sijaan. Koin etenkin läski-sanan käytön tärkeäksi ja tarpeelliseksi, koska halusin omalta osaltani olla poistamassa läski-sanan negatiivisuutta ja siihen liittyvää stigmaa. Muistan kuitenkin aiemman ajatusmallini, ennen omaa ”ulostuloni” aikaa: puhuin itsestäni pehmeänä, pyöreänä tai ylipainoisena. Välttelin lihava- tai läski-sanan käyttöä, koska pidin niitä negatiivisina ja loukkaavina.

Vaikka lihava-sana tarkoittaa normaalia suurempaa kehon rasvakudoksen määrää, pidetään termiä joissakin yhteyksissä loukkaavana. Loukkauksena lihava-sanaa pitää

myös Hanna Kinnunen, joka on kirjoittanut yhdessä Aino-Kuutamo Uusitorpan kanssa kehoposiitivisuuskirjan *Valtavan Ihana*.

Itselleni ”lihava” on haukkumasana. Jos toista haluaa kertyneiden kilojen vuoksi satuttaa, häntä nimitetään lihavaksi. Sanan negatiivisesti latautunut sävy särähtää korvaan, vaikka sen kuiskaisi. Oikea sana ylipainolle on ylipaino. (Kinnunen 2017, 13.)

Kinnunen on oikeassa siinä, että ylipainolle oikea sana on ylipaino. Tämä kuitenkin kuvastaa ainoastaan yksilön kehon painoa, ei hänen muuta ulkoista olemustaan. Kutsuamalla lihavia ja ylipäätään isokokoisia ihmisiä vain ylipainoisiksi ylläpidetään lihavuudesta puhumisen lääketieteellistä diskurssia. Tällainen kielenkäyttö vaikeuttaa entisestään lihavaksi identifioitumista.

2010-luvun yhteiskuntamme korostaa yksilön terveyttä ja terveellisiä elämäntapoja. Biohakkerointi kukoistaa. Kaikki haluavat olla parempia versioita itsestään. Kun samanaikaisesti lihavuus nähdään vain ja ainoastaan terveyttä haittaavana tekijänä, lihavaksi identifioituminen voi olla vaikeaa ja monet vastustavat sitä.

On eroja myös siinä, kuinka lapsesta saakka lihavina olleet ja aikuisena lihoneet kokevat ruumiin kokonsa. Harjusen mukaan näyttää siltä, että hyväksyttävän ja kelpaamattoman naisruumiin rajat opitaan usein nimenomaan koulun vertaissuhteiden, terveydenhoidon ja liikuntakasvatuksen kautta (Harjunen 2007, 219). Aikuisena lihavaksi tulleet kokevat konkreettisen eron siinä, miten muut ihmiset reagoivat heihin ja kohtelevat heitä. Aikuisena lihoneet joutuvat käsittelemään sitä, miten arvo ”ruumishierarkiassa” laskee ruumiin muuttumisen myötä. Harjusen mukaan tällainen ”arvon lasku” on aiheuttanut monelle ahdistusta, häpeän ja syyllisyyden tunteita. (Harjunen 2007, 220.)

Harjunen (2007, 220) väittää, että lihavuus on sosiaalisesti rakennettu symboliseksi ja konkreettiseksi välitulaksi. Väliaikaisuuden tuntu ylläpitää käsitystä lihavuudesta poikkeamana, mikä vaikuttaa sekä lihavan yksilön käsitykseen itsestään ja mahdollisuuksistaan että hänen suhteeseensa muuhun ympäristöön. Vaikka lihavuus on yhteiskunnallisesti rakennettu välitulaksi, voi välitulassa olon kokemus olla pysyvä.

Kun lihavuutta pidetään välitulana, kielletään samalla tärkeä osa ihmisen kokemusmaailmaa ja siten mahdollista identiteettiä (Harjunen 2007, 221). Harjunen (2007, 221) väittää, että pyrkimys korostaa lihavuuden väliaikaisuutta ja esittää lihavuus välitulana kielteää suuren ihmisryhmän olemassaolon tai vähintäänkin työntää heidän kokemuksensa marginaaliin. Vaikka lihavuutta ei ole saatu hävitettyä, on lihava ihminen kokijana saatu katoamaan.

On järkeenkäypää, että lihavaksi identifioitumista vastutetaan, koska itsensä hyväksymistä lihavana ei välttämättä seuraa ympäristön tai yhteiskunnan hyväksyntä. Ei, vaikka kehopositiivisuuskeskustelukin Suomessa kukoistaa. Yleisen ajattelutavan pitäisi muuttua, jotta voisimme tunnustaa sen, että lihavuus on monille ihmisille pysyvä olotila.

3.5. Lihavuus julkisessa keskustelussa

Lihavuudesta tiedottaminen eri medioissa ja siitä puhuminen julkisissa keskusteluissa on ollut valtaosin yksipuolista lääketieteellisen diskurssin mukaista. Mediassa nostetaan lihavuuden haittoja ja terveysriskejä korostavia tutkimuksia ja puhutaan laihduttamisen eduista. Laihdutuskuurien haitallisista seurauksista ja terveysriskeistä kertovista tutkimuksista puolestaan vaietaan. (Harjunen 2004, 415–416.)

Harjusen mukaan erityisesti lääketieteelliseen lihavuustutkimukseen suhtaudutaan mediassa kyseenalaistamatta, aivan kuin kyseinen tieto syntyisi irrallaan yhteiskunnallisesta kontekstista tai tiedon tulkintaan ei liittyisi lainkaan ideologiaa, poliittisia tai taloudellisia vaikuttimia (Harjunen 2004, 415). Elintarviketeollisuuden, lääketieteellisuuden ja laihdutusbisneksen yhteydestä lihavuusongelmaan ei haluta puhua.

Lihavuutta pidetään yleisessä keskustelussa edelleen kansantautina ja moraalisena rappioutilana (Harjunen 2004, 215).

Monet ruumiilliset ominaisuudet kuten vammaisuus tai ihonväri ovat osa ihmisen kokemusmaailmaa. Vaikka edellä mainittujen ominaisuuksien perusteella tapahtuu edelleen syrjintää, näitä ominaisuuksia ei yleisen mielipiteen mukaan pidetä pätevänä oikeutuksena syrjinnälle tai leimaamiselle, eikä niitä pidetä ihmisen omana syynä. Lihavuudesta leimaamista ei kuitenkaan paheksuta vielääkään yhtä yleisesti, ja lihavaa kehoa saa arvostella julkisesti. Usein lihavia loukkaavat tai epäkunnioittavat kommentit verhotaan huolestumiseen ja huolenpitoon. (Harjunen 2007, 10.)

4. Vihapuhe

Jotta voidaan täysin ymmärtää Vatsamielenosoitus-Youtubekanaavalle tulleita kommentteja, täytyy vihapuheen käsitettä avata.

Vihapuhetta voidaan lähestyä monesta eri näkökulmasta. Sanamukaisesti tarkasteltuna vihapuhe on vihaista puhetta – tällöin on tehtävä erottelu sen välillä, millainen vihai-

nen puhe ylittää niin sanotun normaalin kielenkäytön rajat ja muuttuu vihapuheeksi sellaisella tavalla, jolla vihapuheen nyt ymmärrämme. (Neuvonen 2015, 15.)

Suomen lainsäädännössä ei suoraan määritellä vihapuhetta tai viharikoksia. Niitä kuitenkin käsitellään yleisesti joko kunnianloukkauksina tai kiihottamisina kansanryhmää vastaan. (Poliisi 2018.) Yleisesti viharikoksella tarkoitetaan rikoksen tekemistä rotuun, ihonväriin, syntyperään, kansalliseen tai etniseen alkuperään, uskontoon tai vakaukseen, seksuaaliseen suuntautumiseen tai vammaisuuteen perustuvasta taikka niihin rinnastettavasta muusta vaikuttimesta.

Lainsäädännön mukainen katsontakanta vihapuheeseen on kuitenkin liian kapeaa (Haasio, Ojaranta & Mattila 2018, 40). Vihapuhe ei tänä päivänä kohdistu ainoastaan vähemmistöryhmiin, vaan se voi kohdistua mihin tahansa ihmisryhmään ja yksittäisiin ihmisiin. Yksityiseen ihmiseen kohdistuva vihapuhe ei kuitenkaan välttämättä tukeudu niihin edellä mainittuihin asioihin (rotu, ihonväri yms.), joita rikoslaisissa vihapuheen tunnusmerkistönä erityisesti mainitaan.

Vihapuheen määritelmä on siinäkin mielessä puutteellinen, että vihapuheen kohteeksi voi joutua myös erilaisiin vähemmistöihin suvaitsevasti suhtautuva henkilö, joka selkeästi ajaa vähemmistön etuja tai oikeuksia. Vaikka henkilö itse ei kuuluisi mihinkään vähemmistöryhmään, hän voi joutua vihapuheen kohteeksi.

Arkikielessä vihapuheen käsite on laajempi ja sitä tulisikin kutsua vihaiseksi puheeksi. Puhekielen vihapuheeksi voidaan kutsua melkein mitä tahansa vihaista tai vihan vallassa puhuttua puhetta, loukkaavaksi tarkoitettua puhetta ja jotain ryhmää vastaan kiihottavaa puhetta. Jos tällainen puhe sisältää laittoman uhkauksen tai kunnianloukkauksen, on se rikoslain mukaan rangaistavaa. (Haasio ym. 2018, 39.)

Vihapuheen luonteeseen kuuluu, että se on julkista puhetta, esimerkiksi Internetissä tapahtuvaa puhetta. Vihapuheella on aina kohde, jolle vihapuhe on osoitettu, mutta itse asiassa puhe on suunnattu muille kuin sen kohteelle. Vihapuheen tarkoitus on tietoisesti, tarkoituksellisesti ja suunnitelmallisesti leimata, saattaa huonoon valoon ja halveksia puheen kohdetta muiden ihmisten silmissä. Vihapuheen tavoite on saada sen kuulijat vaikuttamaan vihapuheesta ja kääntää muut ihmiset vihapuhujan kannalle ja vihapuheen kohdetta vastaan. Vihapuhujalle on toissijaista, pahoittaako vihapuheen kohde mielensä tai kokeeko tämä tullessa solvauksen kohteeksi. Sillä on merkitystä, saako vihapuhuja muut puhetta seuraavat kääntymään omalle kannalleen ja näkemään vihapuheen kohteen siinä solvaavassa valossa, jota vihapuhuja koettaa puheellaan luoda tai vahvistaa. (Haasio ym. 2018, 39–40.)

Vihapuhetta on ollut olemassa jo vuosisatoja. Nykytilanteessa uutta on vain se, että vihapuhe on siirtynyt verkkoon ja on siellä kaikkien ulottuvilla, luettavissa, muokattavissa ja jaettavissa.

4.1. Vihapuhe verkossa

Yksi vihapuheen keskeisimmistä foorumeista ovat verkon erilaiset suljetut ja avoimet keskustelupalstat ja esimerkiksi sosiaalisen median palvelujen, kuten Facebookin ryhmät (Haasio ym. 2018, 44). Myös verkon valemediat sisältävät runsaasti vihapuhetta. Se, millaista vihapuhetta eri sosiaalisen median ryhmissä ja valemedioissa esiintyy riippuu kyseisen ryhmän tai sivuston tavoitteista. Esimerkiksi MV-lehden pyrkimys on edistää maahanmuuttovastaisuutta, joten siinä esiintyvä vihapuhe on maahanmuuttajiin ja etnisiin vähemmistöihin kohdistuvaa. (Haasio ym. 2018, 45.)

Se, kuinka suoraa vihapuhetta eri foorumilla voi kohdata, riippuu ylläpitäjistä ja palvelun sallivuudesta. Kaikkein törkeimpään vihapuheeseen puuttuu myös poliisi. Poliisin puuttumaan vihapuheeseen esimerkkinä on Perussuomalaisten puheenjohtajan Jussi Halla-Ahon blogi, jonka sisältämä vihapuhe johti rikosoikeudelliseen tuomioon. Halla-aho tuomittiin uskonrauhan rikkomisesta hänen väitettyään, että islam on pedofiiliuskonto. (Karhula 2016.)

Vihapuhetta tutkineet Keipi, Näsi, Oksanen & Räsänen (2017) ovat luoneet IBR-mallin (Identity Bubble Reinforcement), jonka avulla he selittävät vihapuhetta, riskikäyttäytymistä verkossa ja näitä vahvistavia tekijöitä. Malli perustuu siihen, että sosiaalisessa mediassa jaamme asioita ystävillemme, jotka jakavat kanssamme samanlaiset arvot ja ajatukset. Näin sosiaalisesta mediasta saatu palaute vahvistaa ajatuksiamme myös silloin, kun on kyse vihasta, rasistisista näkemyksistä tai muista negatiivisista mielipiteen tai tunteen ilmaisuista. Tämä vahvistaa mielipiteitämme ja luo illuusion siitä, että suurin osa ihmisistä ajattelee kanssamme samoin. Näin luomme itse itsellemme kuplan.

Verkkovihan määrä on kasvanut viime vuosina huomattavasti. Vihan kokemuksista ja kohteeksi joutumisesta on kysytty eri tavoilla ja erilaisissa tutkimusasetelmissä (Vehkoo & Nieminen 2017, 79). Useimmat tutkimukset ovat kyselytutkimuksia, joten ne nojaavat ihmisten kykyyn tunnistaa vihapuhe.

Vehkoon ja Niemisen (2017, 80) mukaan voi sanoa, että siinä missä miehiä nimitellään, naisia häiriköidään, uhkaillaan ja solvataan sukupuolittuneilla ja seksualisoivilla termeillä.

Vehkoon ja Niemisen (2017, 84–85) mukaan Suomessa eletään tilanteessa, jossa verkkovihasta on tullut arkipäivää. Esimerkiksi tappouhkauksista on tullut niin tavanomaisia, ettei poliisi saati uhri ota niitä tosissaan. Raiskausuhkaukset verhotaan epäsuoriksi vihjauksiksi. Vehkoon mukaan suomalainen poliittinen ilmapiiri ei puutu tarpeeksi vihapuheeseen. Poliitikot joko kannustavat vihapuheeseen omalla esimerkillään tai hyväksyvät sen hiljaisesti. Tämä on johtanut siihen, että naiset ja vähemmistöt voivat käytännössä odottaa vihapuheen hyökäystä aina sanoessaan mielipiteensä verkossa. Moni jättää mielipiteensä sanomatta.

Usein verkkovihaaja ei tunnu täysin ymmärtävän tekonsa laajuutta ja sen ulottumista muuallekin kuin Internetiin. Vehkoon ja Niemisen tekemässä nettitrollaajan haastattelussa (2017, 111) nettitrollaaja kertoo ajatelleensa, että viestien lähettäminen tai jonkun tietokoneelle hyökkääminen ei voi koskettaa hyökättyä tai vaikuttaa häneen, koska hyökkäyksestä selviytyy sulkemalla tietokoneen.

Vatsamielenosoitus-YouTubekanaavalle on tullut paljon vastaavanlaista kommenttia, kun olen puhunut avoimesti nettikiusaamisesta, -vihasta ja -trollaamisesta. Minulle on vastattu, että tämä ei ole oikeaa kiusaamista, sen kun suljet tietokoneen ja kiusaaminen jää siihen. Todellisuudessa kirjoitetut kommentit seurasivat minua uniinkin asti ja osa kommenteista johti rikosilmoituksiin. Rikosilmoituksista kerrotaan lisää tämän työn luvussa 5.4.

Internet on yhteistä, julkista tilaa, jossa kaikilla on lupa olla. Kun nettivihan ja -kiusaamisen uhria kehoitetaan olemaan lukematta hänelle lähetettyjä viestejä ja sulkemaan tietokone, annetaan vihapuheelle valta. (Vehkoo & Nieminen 2017, 133.) Ei ole oikein säilyttää vastuuta uhrin niskaan ja kehottaa häntä poistumaan Internetistä, jossa muut saavat vapaasti olla.

4.2. Trollit

Perinteisesti trollaus on määritelty petolliseksi, tuhoisaksi tai häiritseväksi käyttäytymiseksi Internetissä ilman mitään ilmeistä välineellistä tarkoitusta (Stenros 2015, 178). Nykyään trollaukseksi mielletään myös propagandamielessä tehtyä väärän informaation levittämistä esimerkiksi tietyn valtion etujen ajamiseksi ja mielipiteiden muovaamiseksi (Haasio ym. 2018, 69).

Alunperin trollaus on ollut ei-aatteellista toimintaa, jota on tehty hovin vuoksi. Trolleajan tavoitteena on saada mahdollisimman paljon lukijoita ja huomiota nettipalstoilla. Trollaus on alunperin ollut yksittäisten henkilöiden tekemää häiriköintiä ja huomion hakeamista verkossa, sittemmin trollaus on valjastettu järjestelmällisesti yhdeksi mediavaikuttamisen muodoksi, esimerkkinä Venäjän hallituksen organisoimat trolliarmeijat, joiden tehtävänä on levittää virheellistä ja väärennettyä tietoa totena. (Phillips 2015.)

Perinteiset nettitrollit ovat syvällä Internetkulttuurissa olevia kakaramaisia henkilöitä, jotka saavat nautintoa toisten kiusaamisesta. Trollit usein identifioituvat trolleiksi ja heille tyypillisiä piirteitä ovat älykkyys, ilkkurisuus ja vastahankaisuus. Trolleaminen voi olla samaan aikaan sekä leikkisää että pahansuopaa. (Phillips 2011, 68.) Trolleamiseen liittyy tietynlainen etäisyys, koska itse asia on trollille harvoin henkilökohtaisesti tärkeä. Trollille tärkeintä on vankkumaton usko hänen omaan rajoittamattomaan sananvapauteensa ja yksityisyyteensä verkossa. (Vehkoo & Nieminen 2017, 106.)

Nettitrollaus sekoitetaan usein nettihäiriköintiin ja vihapuheeseen niin, että jotkut puhuvat kaikesta verkon vihapuheesta ja häirinnästä trolleamisena.

4.3. Nettivihaaja

Nettivihaaja eroaa nettitrolleajasta siten, että hän saattaa lähettää viestejä omalla nimellään ja vaivautumatta suojaamaan henkilötietojaan verkossa. Siinä missä nettitrolleajat ovat sisällä Internet-kulttuurissa ja trolleavat trolleamisen ilosta, nettivihaajat ovat viestejä lähettäessään oikeasti voimakkaan tunteen vallassa. (Vehkoo & Nieminen 2017, 106.)

Vehkoon & Niemisen (2017, 106) mukaan tyypillinen rasististen ja misogynisten viaviestien lähettäjä on keski-ikäinen tai vanhempi mies. Vihaajia yhdistää tutkimustulosten mukaan yksinäisyys ja impulsiivisuus ja heillä on muita enemmän psyykkisiä ongelmia. Vihaaminen vaikuttaa olevan reaktio siihen, että menee elämässä huonosti.

Aiemmin ajateltiin, että verkon anonymiteetti rohkaisee nettivihaan. Nyt kuitenkin tiedetään, että yhä useampi ja useampi nettivihaaja esiintyy omalla nimellään ja omilla kasvoillaan. (Vehkoo & Nieminen 2017, 107.)

Varhaisen nettivihaan tutkimuksessa vallitsi teoria siitä, että verkkovihaajat ovat pohjimmiltaan hyviä ihmisiä, jotka eivät vain osaa käyttäytyä Internetissä. Tällaisen ajattelutavan mukaan nettivihaajat eivät toimisi kuten toimivat, jos tietäisivät, miten kamalia seu-

rauksia siitä vihan kohteelle aiheutuu. Sittemmin tutkimuksissa on löydetty todisteita sellaisista verkossa paljon kommentoivista henkilöistä, jotka nauttivat trollaamisesta ja ovat näin vastuussa verkkovihan kasvusta. Heidän luonteenpiirteissään havaittiin muun muassa sadismia. (Reagle 2015, Vehkoon & Niemisen 2017, 108 mukaan.)

4.4. Maalittaminen

Nettivilhää ja -häiriköintiä joukkoistetaan, jotta vihan kohde tuntisi olonsa entistä voimattomammaksi. Tätä kutsutaan maalittamiseksi. ”Vihakampanjan” koordinaattorit valitsevat kohteen ja osoittavat hänet maaliksi apureilleen. Samalla hyökkäyksen alkuperä pyritään häivyttämään. (Vehkoo & Nieminen 2017, 105.)

On tärkeä ymmärtää, että myös he, joille häirintää joukkoistetaan, voivat olla manipulaation uhreja sitä ymmärtämättään (Vehkoo & Nieminen 2017, 105). Tämä näkyi muun muassa Vatsamielenosoitus-YouTubekanavan kommentteissa, joita tulvi AestoHD-käyttäjän tehtyä kanavasta rant-videon. Rant-videosta kerrotaan lisää luvussa 5.3.

Kyseessä ei ole organisoitu maalittaminen, eikä AestoHD:tä voida pitää maalittamisen koordinoijana. Rant-videoiden luonteeseen kuuluu se, että niiden kohde joutuu usein trolliarmeijan hyökkäyksen kohteeksi, jossa on maalittamisen piirteitä.

5. Kehopositiivinen YouTube-kanava Vatsamielenosoitus

Kun Yleisradion kehopositiivinen projekti Vaakakapina päättyi vuoden 2017 lopussa, koin, että Suomen mediakentässä olisi tilaa kehopositiiviselle sisällölle. Halusin jatkaa kehopositiivisuustyötä tekemällä videoita, joissa kerron omista kokemuksistani lihavana olemisesta sekä avaisin kehopositiivisuuskäsitettä.

Videoissani pyrin käyttämään mahdollisimman paljon sanoja läski tai lihava kuvaillessani omaa kokoani, koska haluan poistaa kyseisiltä sanoilta niihin liittyvän stigman ja alentavan tai halventavan merkityksen. En ota videoissani kantaa lääketieteellisiin asioihin, minkä takia en käytä termejä ”ylipaino” ja ”liikalihavuus”. Videoissani lihavuus vain on, se ei ole mitään ”yli” eikä mitään ”liikaa”. Kuten modernissa lihavuustutkimuksessa, minäkin haluan videoissani nähdä lihavuuden ruumiin muotona, ruumiissa elämisen tapana ja tutkimuskohteena, en vain pelkästään terveysriskinä (Harjunen & Kyrölä 2007, 35–36).

Seuraavassa luvussa kerron perustamani kehopositiivisen YouTube-kanavan Vatsamielenosoituksen eri vaiheista. Ensin käyn läpi kanavan syntymisen ja kanavan tavoitteet, minkä jälkeen kerron kanavan kasvuvaiheista, kanavasta tehdystä rant-videosta ja vihakommenteista, jotka johtivat rikosilmoituksiin.

5.1. Kanavan synty ja tavoitteet

Yleisradion Vaakakapina-projektin päätyttyä pohdin, miten voin omalla toiminnallani jatkaa kehopositiivisuustyötä Suomen mediakentässä. Koska toimin Vaakakapina-projektissa verkkovideotoimittajana, koin videoiden tekemisen hyvänä väylänä kehopositiivisuussanoman eteenpäin viemisessä.

Halusin jatkaa kehopositiivisuuskeskustelua laittamalla likoon oman persoonani. Koin persoonavetoisen sisällön tekemisen tärkeäksi, koska ihmisen on helpompi samaistua toiseen ihmiseen kuin kasvottomaan aktivistiseen sisältöön. Halusin myös olla esimerkkinä omasta koostaan kipuileville siitä, että lihavan ei tarvitse olla ihmisenä näkyvätön ja persoonaton.

Toinen syy persoonavetoiselle sisällölle oli se, että olisin itse nuorena kaivannut sisältöä sellaisilta tekijöiltä, joitten kehoon pystyn samaistumaan. Koin tärkeäksi lihavuuden näkyväksi tekemisen ja tietynlaisen representaation antamisen. Halusin olla mukana luomassa suvaitsevampaa yhteiskuntaa, kuin millaisessa itse kasvoin teinistä aikuiseksi.

Tahdoin myös olla mukana luomassa Suomen kehopositiivisuuskulttuuria ja olla poistamassa lihavuuteen liittyvää stigmaa. Tiedostin, että tehdäkseni kehopositiivisuustyötä mahdollisimman näkyväksi, täytyisi minun kertoa omista kokemuksistani mahdollisimman avoimesti.

Perustin kehopositiivisen YouTube-kanavan helmikuussa 2018. Kanavan nimeksi valitsin Vatsamielenosoituksen, koska olin aiemmin kirjoittanut saman nimistä kehopositiivista blogia. Blogin päivittämisen lopetin keväällä 2017, jolloin aloitin verkkovideotoimittajan työn Vaakakapina-projektissa.

Odotin, että Vatsamielenosoitus-YouTubekanava tavoittaisi kehopositiivisuudesta kiinnostuneita ihmisiä ja videoiden kommenttikenttä toimisi tietynlaisena vertaistukialustana niille, jotka jakavat kanssani samoja aatteita ja arvoja. Ajattelin kanavan saavan vuoden 2018 aikana noin tuhat tilaajaa. Nyt, lokakuussa 2018, YouTube-kanavallani on yli 8400 tilaajaa.

Julkaisin ensimmäisen videon Vatsamielenosoitus-kanavalle 9. helmikuuta 2018. Ensimmäisessä videossa kerron, mikä Vatsamielenosoitus-kanava on ja miksi kanava on perustettu. Kuvasin videon puhelimeni kameralla ja editoin sen tietokoneestani oletuksena löytyvällä iMovie-sovelluksella ennen YouTubeissa julkaisua. Videota katsottiin ensimmäisellä julkaisuviikolla 102 kertaa.

Seuraavassa videossa kerroin tarinan siitä, kuinka en edellisenä kesänä mahtunut kolmen huvipuistolaitteen kyytiin Särkänniemessä ja Linnanmäellä. Video oli pelkistetty, yhdessä kuvakoossa kuvattu storytime-tyyppinen video, jossa oman elämäni tarina oli pääosassa. Videon lopussa kerroin, että toisinaan lihavana ihmisenä eläminen tuntuu siltä, kuin en olisi tervetullut yhteiskuntaamme, koska liian suuresta koostani muistutetaan minua jopa huvipuistossa.

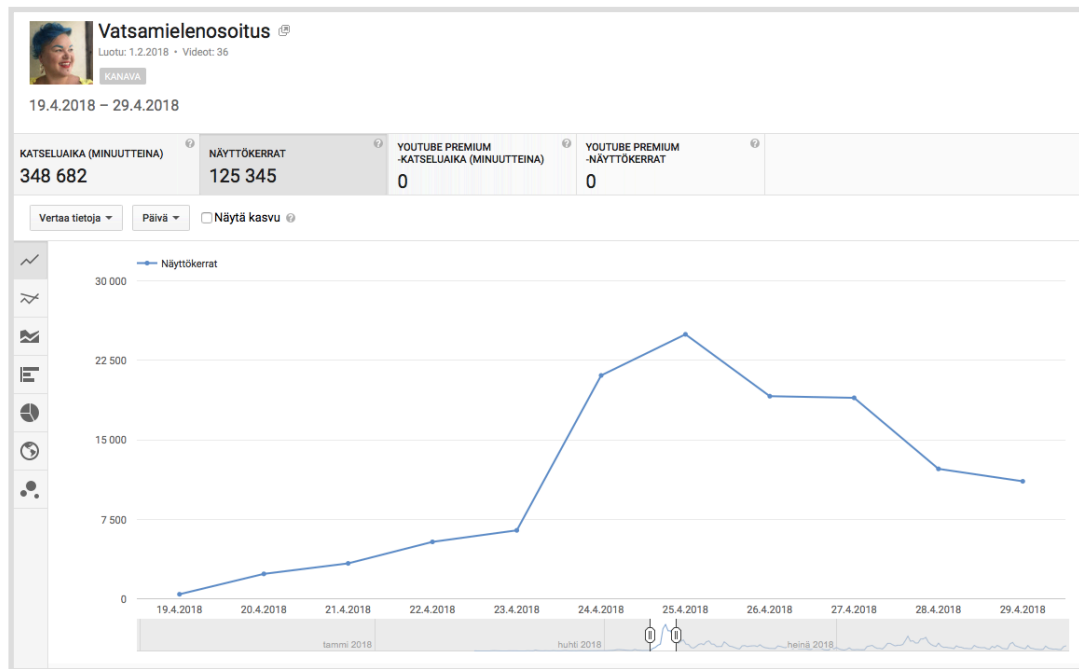
Mainostin videota Facebookin kehopositiivisuusryhmissä, koska ajattelin kyseisten ryhmien jäsenten olevan otollista yleisöä kehopositiivisille videosisällöille. Videota katsottiin ensimmäisen viikon aikana 432 kertaa. Lokakuuhun 2018 mennessä kyseistä videota on katsottu yli 84 000 kertaa ja se on kaikista Vatsamielenosoitus-kanavan videoista toiseksi eniten katsottu.

Mitä enemmän videoita Vatsamielenosoitus-kanavalla julkaisin, sitä selkeämmin huomasin ihmisten katsovan mieluiten videoita, joissa kerron omasta elämästäni kokemuksia ja havaintoja, jotka linkitän kehopositiivisuusaatteeseen.

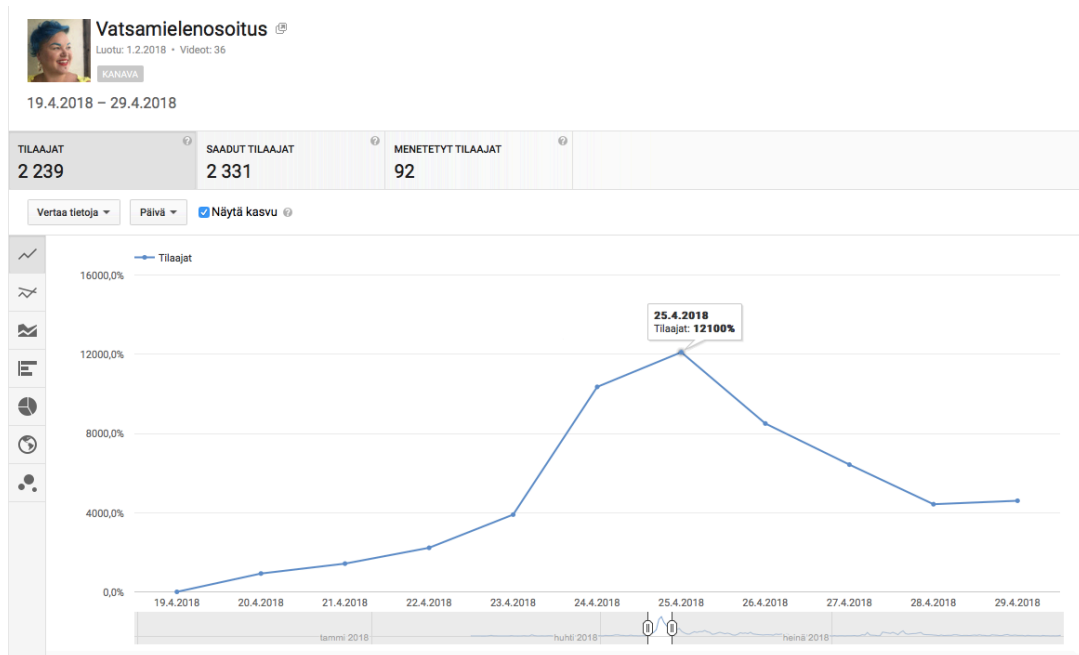
5.2. Kanavan kasvu

Alkuperäiseksi tilaajatavoitteekseni tein 1000 tilaajan rajapyykin, koska halusin saada kanavalleni vähintään yhtä paljon tilaajia kuin sen hetken seuratuimmalla suomalaisella kehopositiivisuuskanavalla Nerd In Plus Sizella oli. Ylitin tämän kanavan tilaajamäärän huhtikuussa 2018.

Ensimmäinen katselupiikki Vatsamielenosoitus-kanavalle tuli huhtikuussa 2018. Aikavälillä 19.–29.4.2018 kanavan tilaajamäärä kasvoi 2239 tilaajalla ja kanavan videoita katsottiin niiden 10 päivän aikana 125345 kertaa. Tuona aikana aiemmin mainitsemani *En mahtunut huvipuistolaitteeseen* -videota katsottiin 39548 kertaa.

Kuvio 1. Vatsamielenosoitus-YouTube-kanavan näyttökertojen kehitys 19.–29.4.2018.

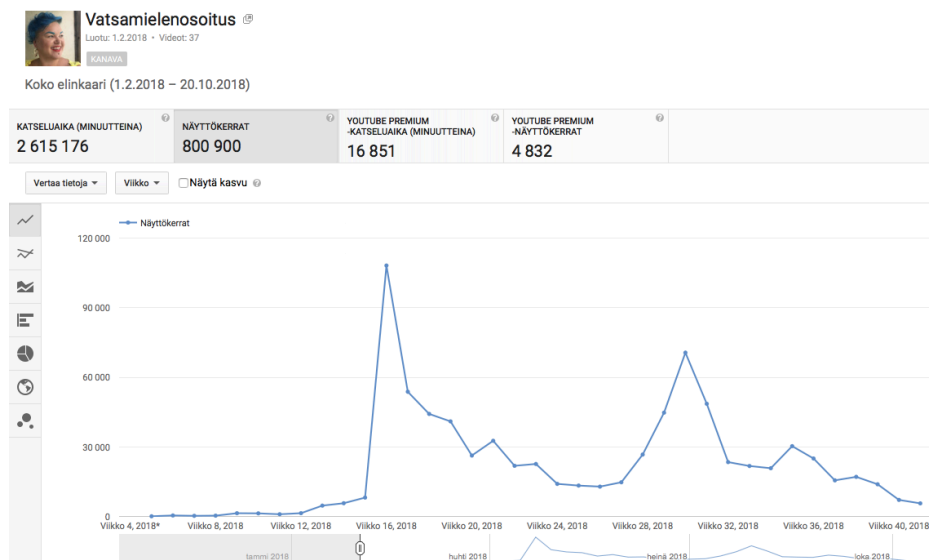
Kuvio 2. Vatsamielenosoitus-YouTube-kanavan tilaajien kasvu 19.–29.4.2018.

Minulle ei koskaan selvinnyt, mistä kanavan äkillinen katselumäärien kasvu huhtikuussa 2018 johtui. Todennäköisesti *En mahtunut huvipuistolaitteeseen* -video lähti viraaliksi YouTube katselijoiden jakaessa videota toinen toisilleen.

Toinen kanavani katselupiikki oli heinäkuun ja elokuun taitteessa 2018. Tuolloin Vatsamielenosoitus-kanavasta julkaistiin toisen YouTube-käyttäjän toimesta rant-video, jonka kautta kanavalle tuli lisää katsojia. Rant-videosta kerrotaan lisää kappaleessa 5.3.

YouTube-kanavani on kasvanut näitä kahta piikkiä lukuunottamatta tasaiseen tahtiin. 8000 tilaajan rajapyykki ylittyi syyskuussa 2018, jolloin kanavan tilaajien määrän kasvu hidastui jäätyäni lokakuuksi 2018 julkaisutauolle.

Vatsamielenosoitus-kanavan suosiota ei kuitenkaan voi analysoida pelkästään tilaajien määrän perusteella. Kanavaa katsotaan, vaikka sitä ei tilata. Tämä näkyy esimerkiksi oheisessa kuviossa, jossa näkyy kanavan näyttökerrat kanavan elinkaaren aikana – 20.10.2018 mennessä Vatsamielenosoitus-videoita on katsottu yhteensä 800 900 kertaa. Jos vain tilaajat katsoisivat videoita, yksi tilaaja olisi katsonut sisältöjä noin 95 kertaa.

Kuvio 3. Vatsamielenosoitus-YouTube-kanavan näyttökerrat 1.2.–20.10.2018

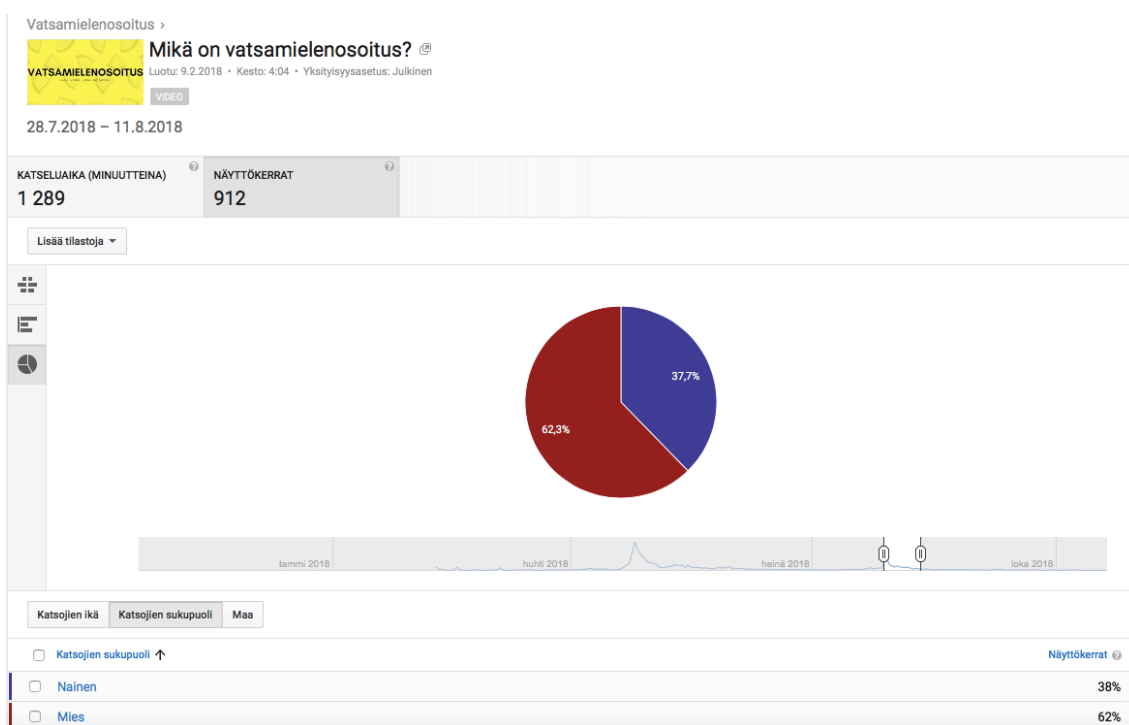
5.3. Rant-video

28. Heinäkuuta 2018 Vatsamielenosoitus-kanavasta julkaistiin rant-video. Suomen YouTube-kentässä rant-videot ovat yleisesti youtubettajien tekemiä kritiikkivideoita toisista tubettajista.

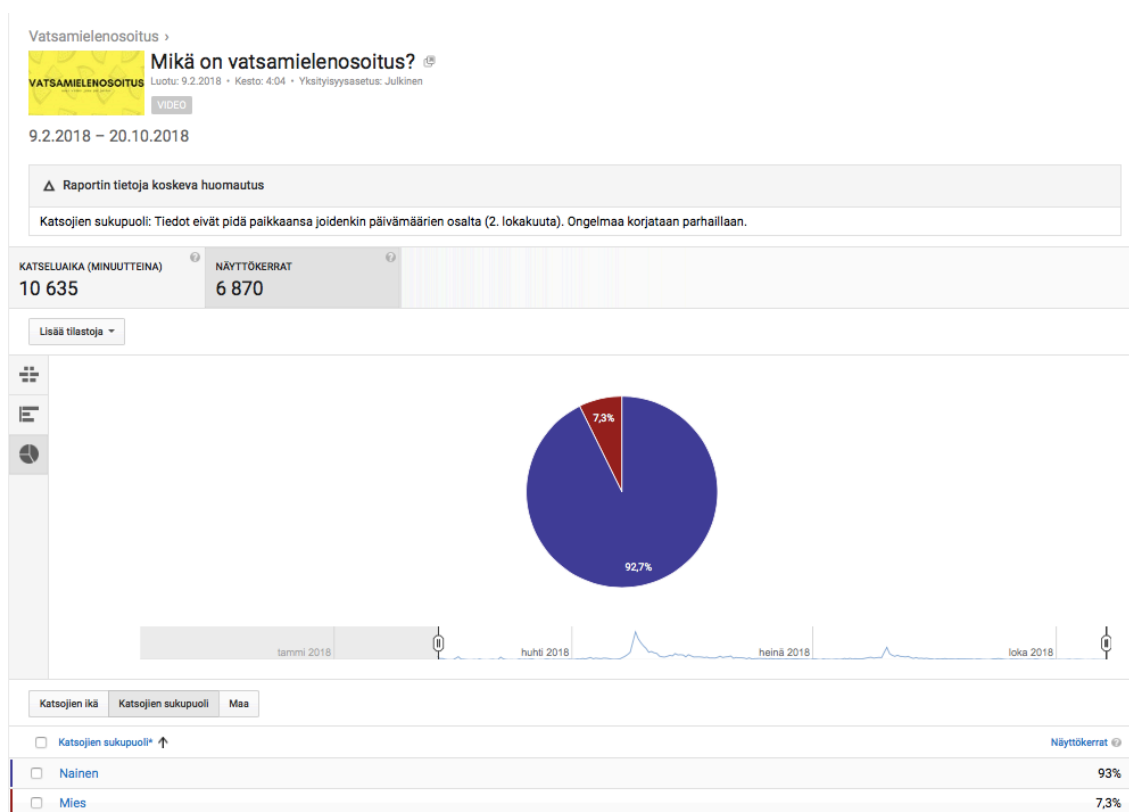
AestoHD-nimisellä kanavalla julkaistu 40 minuuttia kestävä rant-video koostui viidestä Vatsamielenosoitus-kanavalla julkaistusta videosta, niiden editoinnista, kommentoinnista ja julkaisijan omasta pelivideosta. Rant-videossa AestoHD kritisoi useita Vatsamielenosoitus-kanavalla käytettyjä argumentteja kehopositiivisuuden puolesta.

AestoHD:n julkaisema rant-video näkyi Vatsamielenosoituskanavalla katselumäärien kasvuna ja kommenttien lisääntymisenä. Kun Vatsamielenosoituksen kommentteja tarkastelee kronologisessa järjestyksessä, huomaa rant-videon julkaisun solvaavien ja alatyylisen kommenttien lisääntymisenä myös kanavan vanhimmissa videoissa.

Rant-video ja siitä seurannut liikenne kasvatti YouTube-kanavallani myös miesyleisön osuutta, minkä huomaa etenkin tarkasteltaessa katsojien sukupuolijakaumaa aikavälillä 28.7.–11.8.2018. Tuona kahden viikon aikajaksone ensimmäistä YouTube-videotani ”Mikä on vatsamielenosoitus?” On katsottu 912 kertaa ja katsojista 62,3 % on ollut miehiä ja 37,7 % naisia. Koko kanavan elinkaarena (9.2.2018 alkaen) tuota kyseistä videota on katsottu yhteensä 6870 kertaa ja sen katsojista naisten osuus on 92,7 % ja miesten 7,3 %.

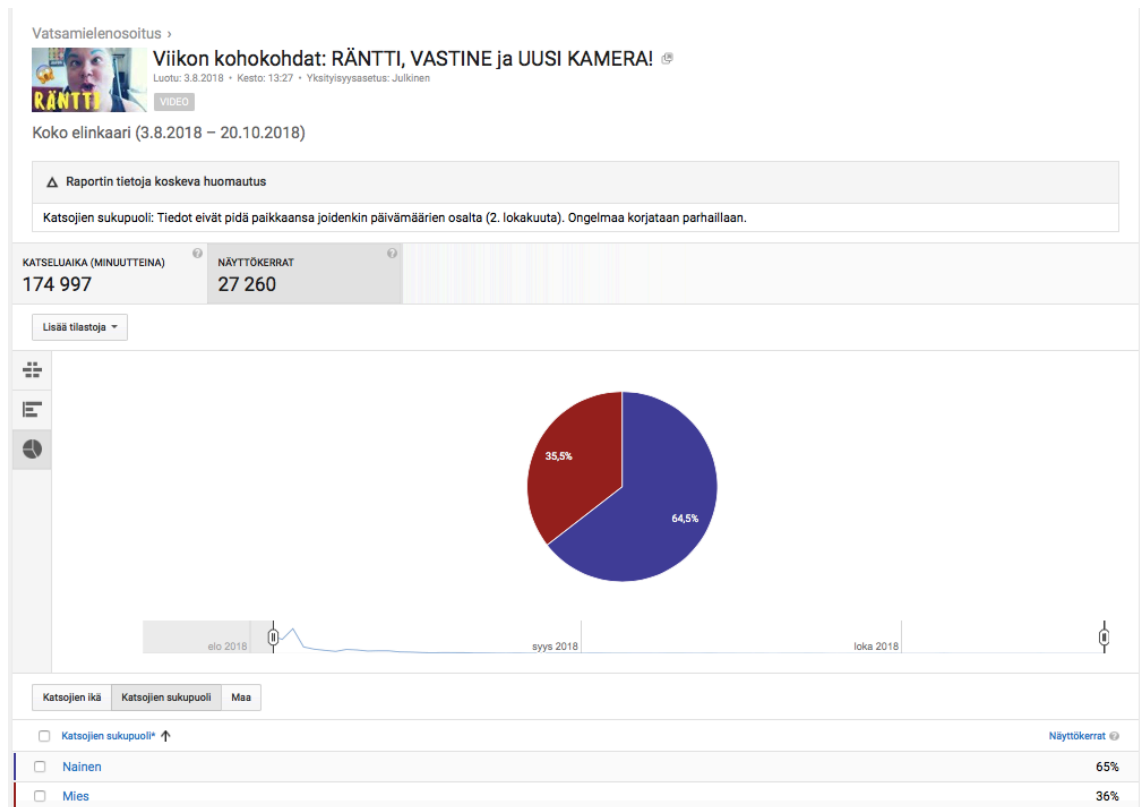

Kuvio 4. Mikä on vatsamielenosoitus -videon katsojien sukupuolijakauma 28.7.–11.8.2018.

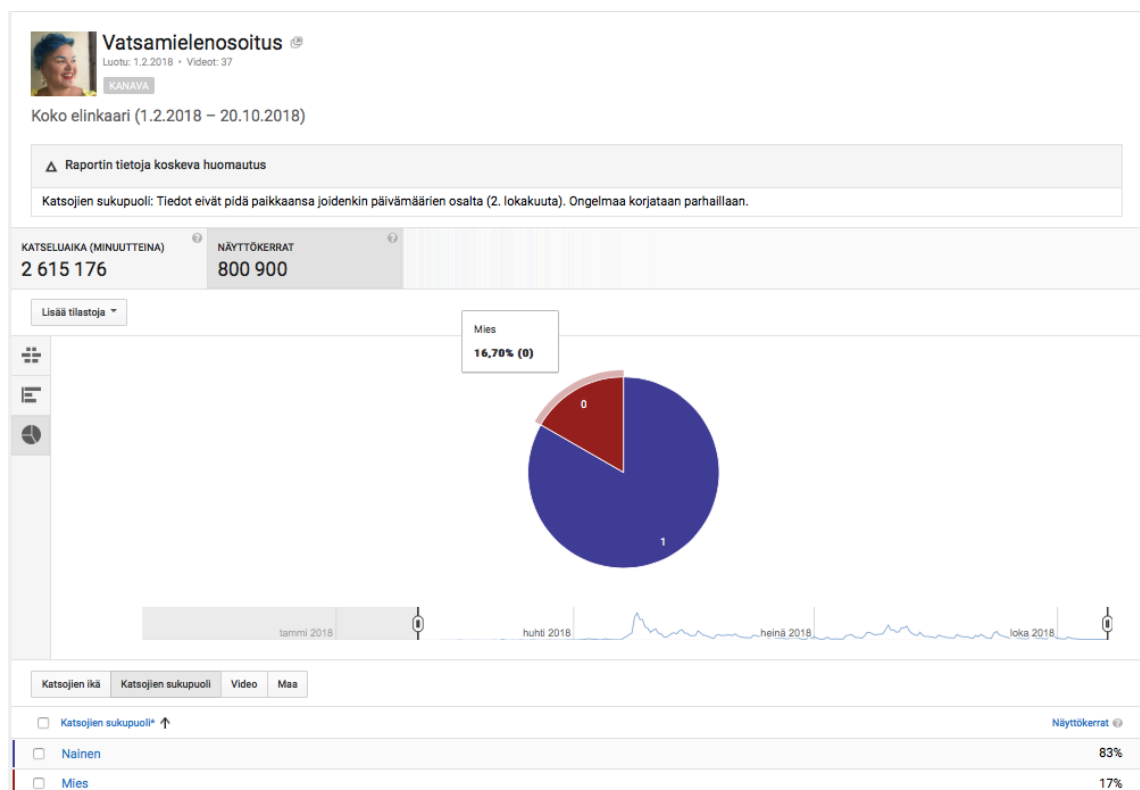

Kuvio 5. Mikä on vatsamielenosoitus -videon katsojien sukupuolijakauma 9.2.–20.10.2018.

Julkaisin 3.8.2018 videon otsikolla ”Viikon kohokohdat: Ränniti, vastine ja uusi kamera!”. Videossa kerroin AestoHD:n tekemästä rant-videosta ja tein videoon vastineen. Vastineeseen leikkasin pätkiä rant-videosta ja kerroin omia argumenttejäni rant-videota vastaan. Videota katsottiin ensimmäisen viikon aikana melkein 20000 kertaa. Videon katselijoista koko sen elinkaaren aikana miesten osuus on suurin kaikista videoistani, sillä on 35,5 % mieskatsojia. Keskimäärin YouTube-videoideni katselijoista miesten osuus on 16,7 %.

Kuvio 6. Vatsamielenosoitus-YouTube-kanavalla julkaistun rant-vastinevideon katsojien sukupuolijakauma

Kuvio 7. Vatsamielenosoitus-YouTube-kanavan katsojien sukupuolijakauma

AestoHD:n julkaisema rant-video näkyi Vatsamielenosoitus-kanavalla vihaisen puheen lisääntymisenä. Vihaista puhetta sisältäviä kommentteja käsitellään tässä työssä luvussa 7.1.1.

5.4. Rikosilmoitukset

Tein YouTube-kanavalleni tulleista kommenteista ensimmäisen rikosilmoituksen 16. lokakuuta 2018. Ilmoitin poliisille saamistani itsemurhakehotusviesteistä, joita oli kanavalleni tullut muutama kappale. ”Tapa ittes” -kommentteja oli tullut etenkin lokakuun alussa julkaisemaani videoon, jossa ilmoitin olevani lokakuun julkaisutauolla opinnäytetyön kirjoittamisen ajan.

Tein rikosilmoituspäätöksen oltuani ensin yhteydessä Someturva-nimiseen palveluun. Palvelu toimii Internetissä, ja palveluun voi kertoa saamistaan vihakommenteista tai kokemastaan nettikiusaamisesta. Kerroin Someturva-palveluun saamistani itsemurhakehotuksista ja muista solvaavista kommenteista.

Muutaman päivän kuluttua yhteydenotostani sain palvelulta viestin Whatsapp-pikaviestisovelluksessa. Viestissä kerrottiin kommenttien täyttävän rikoksen tunnusmerkit ja minulle suositeltiin rikosilmoituksen tekemistä. Olin lykännyt kommenttien poistoa ja rikosilmoituksen tekoa opinnäytetyöni takia, koska halusin kaikkien kommenttien olevan näkyvillä ja luettavissa opinnäytetyöni mennessä julkaisuun. Someturvasta saamani viestin jälkeen tein päätöksen, että poistan YouTube-kanavaltani kaikki itsemurhakehotukset ja teen niistä rikosilmoituksen.

Toisen ja kolmannen rikosilmoituksen tein 23. lokakuuta 2018. Tuolloin julkaisutauosta kertovaan YouTube-videooni kirjoitettiin useita kommentteja, joissa minua kehoitettiin tappamaan itseni. Tein kommenteista välittömästi rikosilmoitukset.

Olen kertonut julkisesti omissa sosiaalisen median kanavissani tekemistäni rikosilmoituksista. Seuraajani ovat lähettäneet minulle paljon kiittäviä kommentteja, koska he kokevat tärkeäksi vihaisen puheen esille nostamisen ja sen, että Internet-käyttäjymisellä voi olla seuraamuksia.

Rikosilmoitukset eivät ole tämän opinnäytetyön palautukseen mennessä aiheuttaneet toimenpiteitä.

5.5. Kanava muissa medioissa

Vatsamielenosoitus-YouTubekanavan perustamisen myötä olen päässyt puhumaan kehopositiivisuudesta moniin eri julkaisuihin. Olen ollut kolmessa eri radiohaastattelussa (YleX, Bassoradio, Signaalimedia), kahdessa nettiin streamattavassa lähetyksessä (Elisa Viihde Tubeconissa, Yle Kioski -tubeconissa), kolmessa kouluprojektissa ja yhdessä TV-ohjelmassa (Jenny+). Minua on myös pyydetty MTV3:lla näytettyyn Enbuske, Veitola & Salminen -keskusteluohjelmaan, mutta vierailuni ohjelmassa peruttiin vain pari tuntia ennen suoran lähetyksen alkua.

Eniten olen päässyt haastatteluissa puhumaan vihapuheesta ja siitä, miltä tuntuu lukea kamalia kommentteja. Toivon, että julkisilla esiintymisilläni olisi vaikutusta vallitsevaan ilmapiiriin ja ajattelutapaan verkkovihasta ja vihaisten kommenttien kirjoittajat alkaisivat miettiä tekojensa seurauksia.

18.9.2018 Vatsamielenosoitus nimettiin Syömishäiriöliiton vuoden 2018 SYLI-kummiksi. SYLI-kummiksi äänestetään vuosittain henkilö, joka on lisännyt syömishäiriötietoutta tai kyseenalaistanut ja haastanut vallitsevia ulkonäköihanteita ja laihdutuskeskustelua. Vuoden 2018 äänestyksessä annettiin 1618 ääntä, joista Vatsamielenosoitus-YouTubekanavani sai 61 %. (Syömishäiriöliitto 2018)

6. Tutkimus

6.1. Tutkimuskysymys

Opinnäytetyössä selvitän, miten yleisö reagoi kehopositiivisiin YouTube-videoihin. Käyn työssä läpi, minkälaisia diskursseja lihavuudesta ja kehopositiivisuudesta käytetään. Opinnäytetyössä selvitän, miten yleisö suhtautuu kehopositiiviseen, joltain osin myös kehoaktivistiseen sisältöön.

6.2. Tutkimusmenetelmät

Tutkimusmetodiksi valitsin teemoittelun ja diskurssianalyysin. Ensin teemoittelin kolmesta katsotuimmasta YouTube-videostani kaikki kommentit, minkä jälkeen aloin tutkia niissä toistuvia ja eriäviä diskursseja. Diskurssit vaihtelivat eri videoiden välillä. Diskurssianalyttisessä tutkimuksessa tutkitaan niitä kielellisiä prosesseja ja tuotoksia, joissa ja joiden kautta yhteinen sosiaalinen todellisuus rakentuu (Pynnönen 2013, 9).

Opinnäytetyötutkimusta varten olen kerännyt kaikki kommentit kolmesta katsotuimmasta YouTube-videostani aikaväliltä 2.2.–8.9.2018. Tuona aikana katsotuimmat videot olivat *11 ASIAA jotka mulle on sanottu kokoni takia* (94 581 näyttökertaa), *LÄSKIN ELÄMÄÄ #1: En mahtunut huvipuistolaitteeseen* (83 060 näyttökertaa) ja *KEHOPOSITIVISUUS MENI ÖVERIKSI* (49 417 näyttökertaa). Opinnäytetyössä viitataan videoihin nimillä Video 1, Video 2 ja Video 3.

Video 1 on kestoltaan 3'43 oleva kokoomavideo 11 kohtaamastani kehokomentista vuosien varrella. Video on julkaistu 2.3.2018, ja se on suosituin Vatsamielenosoituskanavan videoista. Videossa näyttelen 11 eri tilannetta, joissa olen kohdannut ihmisten negatiivisia reaktioita liittyen kokooni. Tilanteiden näyttelemisen jälkeen kerron lyhyesti, miltä kukin tilanne minusta tuntui.

Video 2 on 6 minuuttia 9 sekuntia kestävä storytime-video, jossa kerron kesän 2017 huvipuistokokemuksistani Särkänniemessä ja Linnanmäellä. Huvipuistokäynneillä en mahtunut kolmen laitteen kyytiin ja videossa kerron, miltä tuntui jättäytyä pois laitteen kyydistä sen takia, että laitteen turvakaaret eivät menneet kiinni. Kerron myös, kuinka huvipuistolaitteeseen mahtumattomuus tuntui siltä, että olen kokoni puolesta sopimaton yhteiskuntaan ja että ihmisarvoni on näin ollen mitätön. Video 2 on julkaistu 16.2.2018.

Video 3 on pisin kolmesta katsotuimmasta videoistani, kestoltaan 12'32. Video on julkaistu 13.7.2018 ja se on vastine heinäkuussa Mungolife-blogissa julkaistulle kirjoitukselle ”Mielipidemaanantai: Vartalopositivisuus”. Blogikirjoituksessa Anna Pastak kertoo mielipiteensä kehopositivisuudesta ja siitä, kuinka kehopositivisuus menee överiksi silloin, kun yksilö ei pidä huolta terveydestään (Pastak 2018). Videossa luen sitaatteja blogitekstistä ja kerron omat näkökulmani tekstissä esitettyihin väitteisiin. Videossa myös esittelen vatsaani, mikä kirvoitti kommentoijissa reaktioita puolesta ja vastaan.

Videon 1 on 8.9.2018 mennessä kirjoitettu yhteensä 708 kommenttia, videoon 2 yhteensä 603 kommenttia ja videoon 3 yhteensä 543 kommenttia. Yhteensä analysoitavia kommentteja on 1854 kappaletta. Kommentit on kerätty aikavälillä 1.–8.9.2018. Videoissa on saattanut olla enemmän kommentteja, joita kommentoijat ovat itse mahdollisesti poistaneet.

Aloitin aineiston tutkimisen silmäilemällä kommentteja ja pohtimalla minkälaisia sanoja, väitteitä tai diskursseja niissä toistuu. Teemoittelin kunkin videon kommentit erilaisiin teemoihin, jotka määräytyivät sen mukaan, minkälaisia kommentteja kussakin videossa oli. En käyttänyt videoiden kommenttien teemoittelussa samoja teemoja keskenään,

koska esimerkiksi videossa 2 toistui monesti väite, että huvipuistolaitteet eivät ole tarkoitettu lihaville, eikä tällaisia väitteitä ollut muissa videoissa.

Kun olin teemoitellut kommentit useisiin pienempiin teemoihin, jaoin ne muutaman kateeman alle. Esimerkiksi lihavuuteen liittyvät kommentit teemoittelin muun muassa terveysdiskurssin ja tilanviemisdiskurssin alle, minkä jälkeen yhdistin nämä teemat yläteemaksi ”lihavuuden vastustaminen”.

Videon 1 kommentit teemoittelin 18 eri teemaan: Lihavuuden ihannointi, lihavuus on itseaiheutettua, laihdutuspuhe, terveysdiskurssi, videokriitikit, huudahdukset, kiitokset ja kehut, positiiviset huudahdukset, kokemuksiani kauhistelevat ja myötäelävät, keho-positiivisuusliikkeen kannattajat, ”Et ole lihava!”, ”Olet kaunis!”, vihainen puhe, vihainen puhe joka kohdistuu muihin kommentoijiin, omat vastaukset, ”kaikki ovat samanarvoisia!”, omat kokemukset kehon kommentoinnista ja yleinen keskustelu. Nämä teemat jaottelin 10 eri yläteemaan: Lihavuuden vastustaminen, huudahdukset, videokehut ja positiiviset huudahdukset, ”Et ole lihava!”, ”Olet kaunis!”, Vihainen puhe, omat vastaukset, ”Kaikki ovat samanarvoisia”, omat kokemukset kehon kommentoinnista ja yleinen keskustelu.

Videon 2 kommentit teemoittelin 21 eri teemaan: Yhteiskunnallinen terveysdiskurssi, terveysdiskurssi, yleinen laihdutuskeskustelu, itseaiheutetun ongelman ratkaisu on laihdutus, ylipaino johtuu huonoista elämäntavoista, huvipuistolaitteet eivät ole lihaville, kritiikki videon sisällöstä, yleinen keskustelu, huudahdukset, kiitokset rohkeudesta ja videoista, myötäeläminen, ”olet ihana!” -huudahdukset, vihainen puhe, muihin kommentoijiin kohdistuva vihainen puhe, ”Et ole lihava!”, minun kokoni ihmettely, huvipuistolaitteiden pitäisi olla monen kokoisille, omat kokemukset, ”olet kaunis!”, omat vastaukset ja ”Kaikki ovat saman arvoisia”. Nämä teemat jaottelin 10 yläteemaan: Lihavuuden vastustaminen, yleinen keskustelu, huudahdukset, kiitokset ja myötäelämiset, vihainen puhe, ”et ole läski!”, omat kokemukset, ”Olet kaunis!”, omat vastaukset ja ”Kaikki ovat saman arvoisia”.

Videon 3 kommentit teemoittelin 26 eri teemaan: Lihavuus on itseaiheutettua, lihava ei voi olla onnellinen, lihavuus on rumaa, tilanviemisdiskurssi, selittävä diskurssi, lihavuuteen puuttuminen on OK, lihavuuden ihannointi on vaarallista, laihdutuspuhe, videosisällön kritiikki, yhteiskunnallinen terveysdiskurssi, terveysdiskurssi, keho-positiivisuus on vahingollista, videon parannusehdotus, keho-positiivisuuden puolesta puhujat, huudahdukset, ”olet ihana!” -huudahdukset, videota kehuvat kommentit, kiitokset, ulkonäköpuhe, kulmakarvojen ihmettely, yleinen keskustelu, blogitekstin ihmettely, vihainen kommentointi, omat vastaukset, omat kokemukset ja ”Et ole läski!”. Nämä teemat jaot-

telin 11 yläteemaan: Lihavuuden vastustaminen, kehopositiivisuus on vahingollista, kehopositiivisuuden puolesta puhuminen, huudahukset, videokehut ja kiitokset, ulkonäköpuhe, yleinen keskustelu, blogitekstin ihmettely, omat vastaukset, omat kokemukset ja ”et ole läski!”.

Teemoittelin kaikkien videoiden kommentit kahteen kertaan. Ensimmäisen teemoittelun tein tallentaessani kommentit erilliseen taulukkoon ennen kuin aloin kirjoittaa opinnäytetyötä. Kun olin kirjoittanut opinnäytetyöhön taustoittavat luvut, päätin tehdä kommenttien teemoittelun uudestaan. Tällöin koin saavani kommentteille järkevämmät ja analyttisemmat teemat.

Kommentteja teemoitellessani huomasin, että mitä enemmän kommentteja olin jo teemoitellut, sitä helpommaksi niiden tunnistaminen tiettyyn teemaan sopivaksi kävi. Kommenttien kirjaaminen ylös oli myös raskasta, koska jouduin lukemaan lyhyen ajan sisällä useita minua haukkuvia ja solvaavia tekstejä. Jouduin pitämään pitkiä taukoja kommentteja kirjatessani, jotta psyykkeeni pysyi kasassa.

Diskurssianalyysia helpotti kommenttien teemoittelu moneen eri teemaan. Teemoittelun avulla pystyin etsimään kommentteissa toistuvia yksittäisiä sanoja, väitteitä ja oletuksia. Vaikka useat eri teemat helpottivat kommenttien läpikäyntiä, vähensin teemojen määrää saadakseni teemoittelun selkeästi esitettyä tässä työssä.

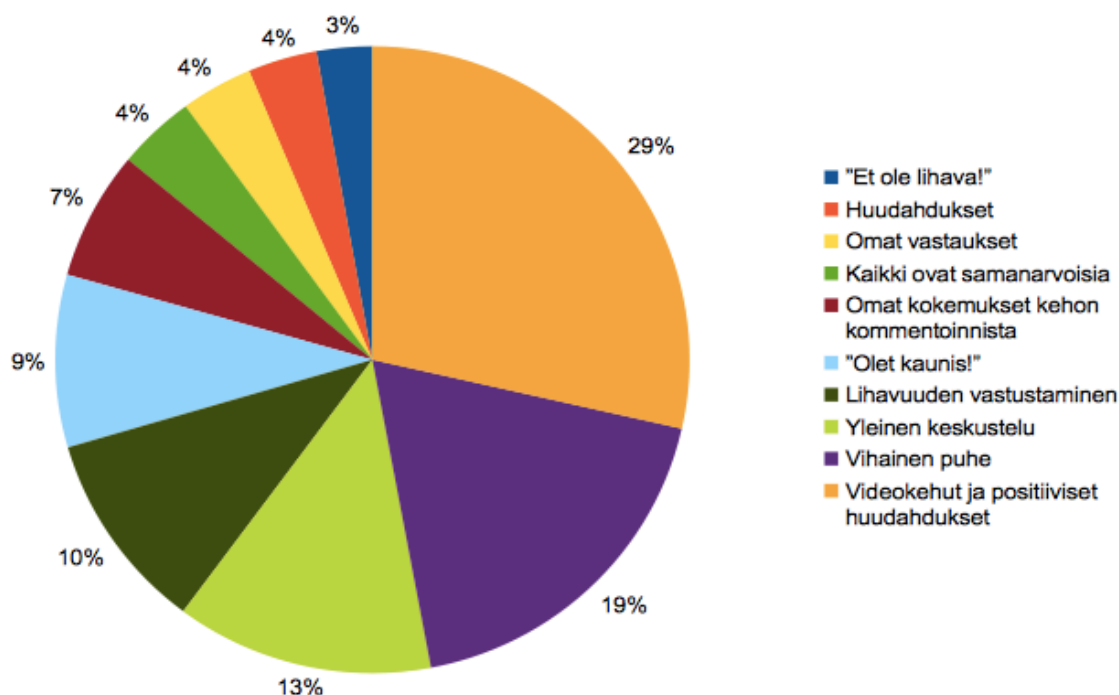
7. Aineiston analyysi ja tulokset

Tässä luvussa käyn läpi kolmen YouTube-kanavani katsotuimman videon kommentit videokohtaisesti.

Tässä työssä paneudun etenkin vihaisiin kommentteihin ja siihen, millaisia diskursseja lihavuudesta käytetään.

7.1. Video 1: *11 ASIAA, jotka mulle on sanottu kokoni takia*

Katsotuin YouTube-videoni on *11 ASIAA, jotka mulle on sanottu kokoni takia*. Video on julkaistu 1.3.2018 ja 8.9.2018 mennessä siihen on kirjoitettu 708 kommenttia. Teemoittelin kommentit ensin 18 eri teemaan, minkä jälkeen jaottelin teemat 10 eri yläteemaan. Kommenttien jakautuminen oli seuraava:

Kuvio 8: Videon 1 kommenttien jakautuminen 10 eri yläteemaan

Ympyrädiagrammista huomaa, että videon 1 kommenteissa on eniten kehuja ja positiivisia huudahduksia, toiseksi eniten vihaista puhetta ja kolmanneksi eniten yleistä keskustelua. Yleinen keskustelu pitää sisällään käyttäjien väliset kommentit ja sellaiset yksittäiset keskustelun avaukset, jotka eivät sopineet mihinkään muuhun teemaan ja jotka eivät olleet relevantteja yksittäisiksi teemoiksi.

Vaikka videokehuja ja positiivisia huudahduksia on kokonaisuutena eniten, en tässä työssä paneudu kyseisten kommenttien sisältöön. Koen tärkeämpänä käydä läpi vihaista kommentointia ja sitä, miten lihavuudesta YouTube-kommenteissa puhutaan.

7.1.1. Vihainen puhe

Videossa 1 on teemoittelun mukaan toiseksi eniten vihaiseksi puheeksi luokiteltavia kommentteja, yhteensä 131 kappaletta eli 19 % kaikista kommenteista. Vihaista puhetta kohdistettiin sekä minuun että muihin kommentoijiin. Minuun kohdistuvaa vihaista puhetta oli 78 kommentissa, muihin käyttäjiin kohdistuvaa vihaista puhetta 53 kommentissa. Päätin nimetä teeman vihaiseksi puheeksi, koska jokainen kommentti ei täytä vihapuheen tunnusmerkkejä, mutta on kirjoitettu solvaamistarkoituksessa. Jotkin vihasen puheen teemaan jaottelemistani kommentteista olisivat voineet olla myös muitten teemojen alla, jos ne eivät olisi olleet solvaavia.

Minuun kohdistuvaa vihasta puhetta oli yhteensä 78 kommentissa. Näistä kommentteista 38:ssa toistuu sana ”läski”, jota käytetään solvaamistarkoituksessa. Usein ”läski” on yhdistetty johonkin voimasaan, kuten ”vittuun”.

Vittu oot läski

Vitun läski mee töihin

Menisit vaikka rasvaimuun vitun läski

Kommenteissa lihavuus yhdistetään yksilön laiskuuteen ja tekemättömyyteen kehottamalla läskiä menemään töihin. Lihava keho nähdään vastenmielisenä ja ei tavoiteltavana asiana, minkä takia lihavan pitäisi mennä rasvaimuun voidakseen olla näkyvä ja kokeva yhteiskunnan jäsen.

Minuun kohdistuvassa vihaisessa puheessa ilmeni myös naisvihaa. Tämä näkyi muun muassa niissä vihaista puhetta sisältävissä kommenteissa, joissa sanaa ”feministi” tai siitä tehtyä muotoa ”femakko” oli käytetty haukkumasanana.

ei kukaan vittu muista mikä vuosi sitä on haukuttu. menisit vaikka töihin vitun feministi

Toi läski muija on uhriutuva paska, femakko ja suvakki.

Big deal jokaista on haukuttu jossain vaiheessa elämää. Sen itsesäälin ja feministi voimaantumisen sijaan vois keksiä jotain muuta.

Ensimmäisessä kommentissa lihavuus yhdistetään jälleen laiskuuteen ja toimettomuuteen. Kommentoija epäilee muistiani huonoksi, koska hän ei usko videossa kerrottuja ulkonäkökommentteja todeksi. Kommentoija vähättelee negatiivisia kokemuksiani kehon kommentoinnista, koska lihavuuden kommentointi on edelleen yhteiskunnallisesti hyväksyttävää.

Myös toisessa kommentissa kyseenalaistetaan negatiivisia kokemuksia kehon kommentoinnista ja nimitetään niistä kertovaa lihavaa henkilöä uhriutuvaksi paskaksi. Kolmannen kommentoijan mukaan kehon kommentointia on turha nostaa esiin, koska sellaista kokee jokainen jossain vaiheessa elämänsä. Kommentoija ei tunnu ymmärtävän, että lihavassa kehossa elävä saattaa törmätä ulkonäön kommentointiin ja arvosteluun päivittäin.

Vihaisen puheen kommenteissa minua nimiteltiin myös huoraksi ja seksuaalista suuntautumistani kommentoitiin vain videoiden perusteella.

läski rekka huora

Kaikki ovat totta. Laihduta, et tuu ikinä samaa poikaystävää. Tosin sinähät oletkin rekkalesbo.

Kommentissa laihduttamista pidetään keinona lihavan ihmisen integroimiseksi takaisin yhteiskunnan varteenotettavaksi jäseneksi. Jos lihava laihduttaa, hän mahdollisesti saa kumppanin, mitä pidetään yksilön arvoa nostavana tekijänä. Naisyksilön arvoa kuitenkin nostaisi vain miespuolinen kumppani – kommentissa mitätöidään lihavan yksilön mahdollinen arvonnousu, koska kommentoija pitää minua ”rekkalesbona”, enkä näin ollen koskaan pääsisi samaan arvoon kuin heterosuhteeseen pyrkivä ulkonäköään yhteiskunnallisesti hyväksytyyn muottiin muokkaava yksilö.

Vihaisen puheen kommenteissa ilmeni myös kauneusdiskurssia. Kauneusdiskurssi tässä tarkoituksessa käsittää hoikkuuden kauniiksi ja tavoiteltavaksi asiaksi ja lihavuuden sen vastakohtaksi. Tämän kaltaisessa puheessa kauneutta pidetään identiteettinä, jota pitää tavoitella ja jota ilman yksilöllä ei ole arvoa.

Oot paskan ruma 🤔🤔

Varmaan kivaa ko kumpikaa, naama tai vartalo eivät ole kaunista katteltavaa.

Suvaitsevaisuus tässä mitään perkele auta kun te läskit näytätte hirveiltä.

Kauneusdiskurssista puhutaan lisää luvussa 7.1.2.

Valitettavin ja vakavin vihaisen puheen ilmentymä videossa 1 on itsemurhakehotukset.

Vitun läski! Tapa ittes :D

Tällaisia ”tapa ittes” -kommenteja on tullut lähes jokaiseen julkaisemaani YouTube-videoon. Yleensä itsemurhakehotuskomentit tulevat muutaman kommentin ryppäinä eli tietynlaisena maalittamisena. Suurin osa tällaisista kommenteista poistuu joko YouTube:n tai kommentoijan itsensä toimesta. Olen tehnyt itsemurhakehotusviesteistä rikosilmoituksia, joista kerroin takemmin luvussa 5.4.

Videossa 1 ilmeni muita videoita enemmän myös muihin kommentoijiin kohdistuvaa vihaista puhetta. Jotkut kommenttiketjuista kasvoivat pitkiksi kommentoijien haukkues-

sa toisiaan ja muiden kommentoijien asettuessa jomman kumman osapuolen leiriin. Kommentoijat solvasivat toisiaan monin eri sanakääntein.

sinulla on kovan luokan autismi

sanoo jonne joka litkii kusta

hah hintti oot vrm joku 10v näytä oma naamas vitun anonyymi pelkuri

Tällaisia muihin kommentoijiin kohdistuvaa vihaista puhetta oli yhteensä 53 kommentissa.

7.1.2. ”Olet kaunis, et läski!” – kauneusdiskurssi

Videon 1 kommenteissa toistui kauneuden ja ulkonäön kehuminen. ”Olet kaunis!” -tyyppisiä kommentteja oli yhteensä 61 kappaletta, ja ne muodostivat oman teeman ”Olet kaunis”. Tässä alaluvussa käsitellään ”Olet kaunis!” -teeman lisäksi kommentteja teemasta ”et ole läski”, koska tässä yhteydessä lihavuuden kieltäminen tarkoitettiin kauneutta lisäävänä asia. Tässä kappaleessa käsiteltävän kauneusdiskurssin ytimen tiivistää seuraava kommentti:

sä oot mun mielestä tosi kaunis vaikka oot vähän lihava ja vaikutat tosi kivalta.

”Olet kaunis” -tyyppinen kommentointi määrittää maailman ulkonäkökeskeisyyden ympärille. Kommentit pitävät yllä käsitystä siitä, että yksilön koko on toissijaista, kunhan hän näyttää muuten yhteiskunnallisesti hyväksytyltä eli kauniilta. Kauneutta pidetään tässä yhteydessä identiteettinä ja tavoiteltavana tilana, joka mahdollisesti ”pelastaa” lihavassa ruumiissa olevan yksilön, koska ollessaan kaunis hän on edes jollakin mittarilla soveltuva yhteiskuntaan.

Joissain kommenteissa kauneusdiskurssi yhdistyy siihen, että yksilön lihavuus on oma vika ja epäterveellisistä elämäntavoista kiinni oleva asia, josta pitää pyrkiä pois. Joissain kommenteissa toistuu myös väite siitä, että lihavan ihmisen pitäisi muuttaa itseään ollakseen hyväksytty, eikä yhteiskunnalta ja muilta ihmisiltä vaadita muutosta ajattelutavassa.

Joo sanokaa vaa sille kui kaunis se on ja miten se ei oo läski niin se jatkaa noit epäterveellisii elämäntapojaa ja on koht jossai my 600lb life -ohjelman päätähteenä. voi sille lihavuudelle tehdäkin jotain jos niin muitten kommentit häiritsee.

Tosiassissa en ole missään YouTube-videossani puhunut kauneudesta. Videoissani ei käsitellä lihavuuden kauneutta saati yhteiskunnallisesti hyväksytyä kauneutta. Jotkut kommentoijat kuitenkin tulkitsevat YouTube-sisältöni lihavuuden kauneudesta puhumiseksi ja vallitsevien kauneusihanteiden muokkaamista haluavaksi:

Voi ei... Miten kauheaa, Olisikohan asialle sitten ehkä kannattanut tehdä jotain. Elät omassa maailmassa missä luulet että lihavuus on kaunista ja ihailtavaa, Miksi luulet että sairaanhoitaja sanoi että ei anna lääkkeitä sinulle painosi takia? Siksi että halusi olla ilkeä, tai koska ehkäisytabletit altistaa veritulpile. Niinkuin ylipainokin?

Yksilön arvoa on totuttu yleisessä keskustelussa mittaamaan kauneudella. Tämä korostuu niissä kommentteissa, joissa vakuutellaan minun olevan kaunis, ei pelkästään sisäisesti.

Ja niin. Sä olet upea. Aivan helkkarin mahtava mimmi, jonka persoona säihkyy. Ja iso tai ei, ei mitään väliä; sä olet myös kaunis. Kyllä, fyysisesti kaunis. :) Keskarit niille kaikille mulkvisteille moisista kommentteista myös täältä. <3

Koska kauneutta on pidetty tavoiteltavana olotilana ja hoikkuus on usein liitetty terveyteen ja kauneuteen, on joissain kommentteissa väitetty minun olevan eri kokoinen kuin tosiassa olen.

mun mielestä etoo läski vaa laiha ja kaunis

Kommentissa asetetaan lihavuus ja kauneus toistensa vastakohtiksi, jolloin ei voi olla toista jos on toista. Jos on kaunis ei voi olla lihava ja jos on lihava, ei voi olla kaunis. Tällaisia lihavuuteni kieltäviä ja kauneutta kehuvia kommentteja on video 1:ssä yhteensä 20 kappaletta.

Sä oot kaunis etkä läski!!!! 💕🥰

Et oo läski vaan ihana ja oot maailman paras tubettaja

Lihavuutta pidetään niin vastenmielisenä olotilana, että jopa ihanuus mielletään sen vastakohtaksi.

Tiedostan olevani yhteiskunnallisesti tarpeeksi normit täyttävä voidakseni saada sanoamani YouTubessa läpi. Vaikka olen lihava, en ole liian lihava. Vaikka olen outo ja eriskummallinen, en ole liian outo tai eriskummallinen. Vaikka saan paljon negatiivisia kommentteja, soraääniä ja solvauksia, minua pidetään tarpeeksi "tavallisena" ollakseni samaistuttava.

Ei sussa oo mitään vikaa oot kaunis ja tarpeeksi laiha, sulla on oikeus kertoa jollekin että sinulle sanotaan noin. Ps: mä en välitä sen ihmisen ulko näöstä vaan välitän siitä minkälainen se ihminen on sisällä esim:sun luonne on ihana mä tykkään susta oot super kaunis mutta älä välitä mitä ne muut sanoo mieti sitä että ei mua kiinnosta mä oon mä enkä mä muutu❤️🙄

Kauneusdiskurssi ja minun kauneuteni ylistäminen korostui videon 1 kommentteissa verrattuna kahteen muuhun katsotuimpaan videoon. Kauneuden kommentoinnin määrä saattaa selittyä sillä, että Video 1 on Vatsamielenosoitus-kanavalla kolmantena julkaistu video, eivätkä kanavan seuraajat ole vielä saaneet käsitystä siitä, minkälainen kanava Vatsamielenosoitus on. Todennäköisesti kommentoijat haluavat tsemppata minua ja saada mielialaani nostettua kauneuskommenteillaan, vaikka todellisuudessa he ylläpitävät vallitsevaa kauneusdiskurssia ja näin sitä käsitystä, että kauneus lisäisi yksilön arvoa.

Kauneudesta puhuttaessa on hyvä tarkastella myös niitä kommentteja, joissa on sana ”ruma”. Video 1:ssä ruma-sanana oli 13 kommentissa. Näistä kommentteista kuusi kappaletta oli minun ulkonäköäni haukkuvia kommentteja.

Vitun ruma läski, tiiäkd miten läski oot?

Ulkonäön kommentoinnilla ylläpidetään olettamusta siitä, että yksilön ihmisarvo olisi sidoksissa siihen, kuinka hyväksyttävältä hän yhteiskunnallisesti näyttää. Koska videoissani on anteeksipyytelemätön ote tiukalla asialla, kokevat jotkut kommentoijat tarpeelliseksi yrittää hiljentää minua toteamalla ettei ulkonäköni täytä yhteiskunnallisesti hyväksytyä kriteeriä.

7.1.3. Lihavuuden vastustaminen

Tässä luvussa tarkastellaan, millä tavoilla Video 1:n kommentteissa vastustetaan lihavuutta. Lihavuuden vastustaminen -kattoteemassa yhdistyy kommentit viidestä eri teemasta: Lihavuuden ihannoinnin vaarallisuus, lihavuus on itseaiheutettua, laihdutuspuhe, terveysdiskurssi, ja videon sisältöön liittyvät kritiikit.

Laihdutuspuhe ilmeni kommentteissa yhtenä tapana vastustaa lihavuutta ja ylläpitää lihavuuden stigmaa. Laihdutuspuhetta sisältävissä kommentteissa lihavuus nähtiin yksilön omana valintana ja itseaiheutettuna tilana. Lihavuuden myötä tulleisiin ulkonäön kommentointeihin tarjottiin ratkaisuksi laihduttamista.

Eihän sua siinä henkilökohtaisesti haukuta jos kerrotaan se fakta että valikoimassa ei ole sopivaa kokoa, huvipuistolaitteessa on painoraja, ehkäisy pillerit

yhdistettynä lihavuuteen on terveystarve tai että lihavuus vaikeuttaa lapsensaantia. Pitäisikö määrätä riskialttiita lääkkeitä ja muuttua xl-vaatteeksi siksi ettei joku lihava loukkaannu? Jos koet itse että sun lihavuus tekee susta alempiarvoisen ja siksi koet kaiken painoon liittyvän pahana, niin voit tehdä asialle jotain sen sijaan että loukkaannut vaatekaupoille. Ylipaino rajoittaa elämää mm edellämmainituin tavoin, se on fakta.

Videossa 1 kerron, kuinka olen saanut loukkaavaa kohtelua niin vaatekaupassa kuin lääkärin vastaanotolla lihavuuteni takia. Sen sijaan, että yhteiskunta muuttaisi suhtautumistaan lihavuuteen ja lihavia kohdeltaisiin samalla kunnioituksella kuin muun kokoisia ihmisiä, pidetään lihavan laihtumista vartenotettavana keinona päästä eroon loukkaavasta kohtelusta ja kommentteista.

Tottakai kaikki nuo edellä mainitut törkeät kommentit voi välttää laihtuttamalla, mutta mistä minä laihana mitään tiedän.

Onhan se vähän paha itkeä sitä jos on läski eikä edes pyri laihtuttamaan

Lihavuutta pidetään yleisessä keskustelussa välitilana, minkä takia lihava henkilö joka ei laihduta nähdään eriskummallisena ja yhteiskuntakelvottomana yksilönä. Jopa koulukiusaaminen kuvataan video 1:n kommentteissa hyväksyttävänä, jos kiusaamisen kohteena on lihava ihminen ja kiusaamisen syynä lihavuus.

Se että lihavuudesta kiusataan on hyvä motivaatio laihtuttamaan. Ne kiusaajat on pelastanu monia henkiä

Tällaisilla kommentteilla ylläpidetään sitä käsitystä, että lihavan ihmisen pitäisi muuttaa olemassaoloaan sen sijaan, että ympäröivä yhteiskunta suostuisi näkemään lihavuuden ja lihavan ihmisen täysivertaisena yhteiskunnan jäsenenä, jonka olemassaolo tietyn kokoisena ei vähennä hänen ihmisarvoaan.

Videon 1 kommentteissa lihavuuden vastustaminen ilmenee myös terveysdiskurssina. Kuten luvussa 3.2 todettiin, lihavuutta on pitkään määritelty ja tuotettu lääketieteellisen diskurssin kautta, minkä takia terveysdiskurssia pidetään lähes ainoana hyväksyttynä tapana puhua lihavuudesta. Lihavuus nähdään vain terveyttä haittaavana tekijänä ja lihavuuden terveystarve nostetaan keskustelussa kiistämättömäksi asiaksi.

Lihavat vaan kuolee nopeammin ja kärsii enemmän sairauksista (esim. 2-tyyppin diabetes), kiistatonta jos BMI yli 30.

Lihavuudesta koituu monia ongelmia ja kuoleman riski on suurempi

Kannattaa kasvattaa sen verran kiveksiä että ei mee tunteisii joidenki rändömeitten kommentit, sitäpaitsi lihavuus kyllä vaikuttaa sydämeen ja hormonituotantoon

Kommenteissa kiistetään elämäntapojen liittyvän yksilön terveyteen, vaan lihavuus nähdään väistämättömänä sairauksien aiheuttajana.

Videon 1 kommenteissa toistui väite, että ihannoisin lihavuutta ja että kannustaisin videoiden katsojia olemaan lihavia.

Siis sun mielestä oot täysjärkinen kun kannustat oikeen olemaan lihava? Kävikö sulla mielessä esim ekologisuus,luonto, se että lihavuuteen voi kuolla tai että mitä se merkittävä lihavuus ja siitä eteenpäin kehossa aiheuttaa? Entä raskaustapauksessa kuinka vaikuttaa sikiöön? Arvostan sitä kun yrität tukea ihmisten itsetuntoa jne mutta sä ehkä teet sen hieman väärällä tapaa... mun mielestä noista kommenteista esim kaupassa kuullut on täysin ymmärrettäviä, etkä sä voi vetää hernetä nenään jos maailmaa ei ole isokokoisille suunniteltu. Ihminen ei ole luonnostaan rasvanen vaan enemmänkin hoikka jne joten siitä voi loogisesti päätellä että liian suuri rasvakerros on haitaks eikä ihmisen keho jaksa. On toki naurettavaa että kiusataan koon takia (itseäni kiusattu myös ulkonäön/koon suhteen joten tiedän miltä se tuntuu) mut en silti kannustais merkittävään lihavuuteen koska on ihan eri asia olla hieman ylipainoinen kun se että on oikeasti lihava. Ja musta sä näillä videoillas nimenomaan annat sellasen kuvan että on ok pilaa oma terveytensä kunnolla.. tosi kiva sit kun nuoremmat katsojat ottaa vaikutteita ja kokee lihavuuden tuomia esteitä esim kenkien laittokin voi olla haastavaa..

Kommentissa esitetään, että videoissa kannustan ihmisiä lihomaan ja siten pilaamaan oman terveytensä. Kommentissa ollaan huolissaan siitä, että katsomalla videoitani etenkin nuoret katsojat lihovat ja näin ollen eivät saa edes kenkiä laitettua jalkaan.

Oheinen kommentti on esimerkki siitä, kuinka vähäistä lihavien ihmisten näkyminen mediassa on. Sen lisäksi, että lihavan ihmisen näkeminen mediassa on harvinaista, on vielä harvinaisempaa on nähdä lihava ihminen puhumassa läskifobiasta tai yhteiskunnan suhtautumisesta lihaviin. Lihavuus on hyväksyttyä vain silloin, kun lihava pyrkii pois lihavuudesta, esimerkiksi laihdutusohjelmissä.

Koska olemme tottuneet pitämään lihavia näkymättöminä ja näemme lihavuutta vain laihdutuksen yhteydessä, järkytymme lihavan ihmisen näkymisestä mediassa ja pidämme hänen pelkkää olemassaoloaan lihavuutta ihannoivana asiana.

Osassa kommenteista ilmeni asenne ja ilmapiiri lihaviin ihmisten syrjimisen hyväksynnästä.

Itse en kyllä lähtisi vertamaan ylipainoisia ja kehitysvammaisia koska se on hyvin loukkaavaa vammaisia kohta koska he eivät voi asialle mitään.

Kommentin perusteella olisi hyväksyttävämpää verrata lihavaa kehitysvammaiseen kuin kehitysvammaista lihavaan. Syrjintä perustellaan sillä, että lihava voi tehdä omalle tilalleen jotakin ja palauttaa itsensä hyväksyttävään normiin, mitä syntyessään kehitysvammainen ei voi tehdä.

Joissain lihavuutta vastustavissa kommentteissa yhdistettiin niin terveysdiskurssi, kauneusdiskurssi kuin lihavuuden näkeminen itseaiheutettuna asiana.

no kyllä lihavuus on käytännössä aina oma valinta, ja se on epäterveellistä ja aika vitun rumaa, ja monen liHAVAN lapsetki on lihavia kun opetta sinä elintapaa.

Kommenteissa toistuu myös paljolti se, että lihavuus on aiheutunut yksilön ruokavalios- la. Koska olen lihava, minun oletetaan syövän pääosin roskaruokaa tai muuten herkut- televan.

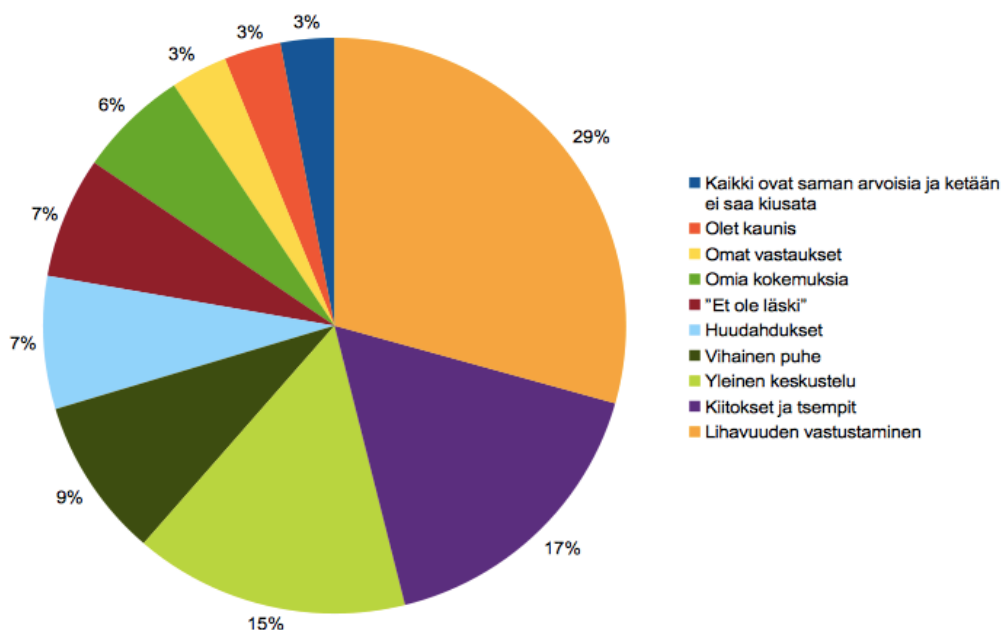
Tai sitten on vaan kivempi mässäätä karkkeja sipsejä sun muuta paskaa ja syyttää siitä yhteiskuntaa, onhan meillä kuitenkin kaltaisiasi empatiakyvyttömiä ihmisros- kia auttamassa näiden psykooseja toteamalla että ei se lihavuus ole ongelma vaikka vähän terveyttä ennen pitkää tuhoaakin vaan ne muut.

Jännä kun noin iso ihminen itkee siitä että haukutaan läskiksi syö lisää vaan niin sua haukutaan lisää läskiksi

Huutista läskille :D En tiedä kumpi tulee ensin: tukehdut pullaan vai saat sydärin/ suonet tukkeutuu. Veikkaan molempia.

7.2. Video 2: *LÄSKIN ELÄMÄÄ #1: En mahtunut huvipuistolaitteeseen*

Toiseksi katsotuin Vatsamielenosoitus-YouTubekanavan videoista on *LÄSKIN ELÄMÄÄ #1: En mahtunut huvipuistolaitteeseen*. Video on julkaistu 16.2.2018 ja 8.9.2018 men- nessä siihen on kirjoitettu 603 kommenttia. Teemoittelin kommentit ensin 23 eri tee- maan, minkä jälkeen jaottelin teemat 10 isomman teemakokonaisuuden alle. Teema- kokonaisuudet ovat lähes samat kuin video 1:ssä. Kommentit jakautuivat seuraavasti:

Kuvio 9. Videon 2 kommenttien jakautuminen 10 eri yläteemaan.

Kun videossa 1 suurin teema olivat videokehut ja "olet ihana!" -huudahdukset, videossa 2 on eniten lihavuutta vastustavia kommentteja. Videossa 2 korostui myös minun kokoni ihmettely ja lihavuuteni kieltäminen. Koon ihmettely selittynee sillä, että videossa kerron kokemuksistani huvipuistoissa, joissa en mahtunut tiettyjen laitteiden kyytiin.

7.2.1. Lihava ei kuulu huvipuistoon

Videon 2 kommentteista 29 % on lihavuutta eri tavoin vastustavia. Tämän teeman alla ilmenee muun muassa terveysdiskurssia, yhteiskunnallista tuottavuusdiskurssia ja kauneusdiskurssia. Teeman kommentteissa lihavuutta pidetään itseaiheutettuna ongelmana, tarjotaan ratkaisukeinoiksi laihduttamista, uskotaan lihavuuden syynä olevan epäterveelliset elämäntavat ja väitetään, etteivät huvipuistolaitteet ole lihaville.

Kerron videossa 2 kolmesta tilanteesta, joissa en mahtunut Särkänniemessä ja Linnanmäellä huvipuistolaitteeseen. Useassa videon kommentissa oltiin sitä mieltä, että minun ei olisi edes pitänyt mennä huvipuistoon, koska olen aikuinen ja vieläpä lihava. Monessa kommentissa toistui usein väite siitä, että huvipuistolaitteet ovat tarkoitettu lapsille, ei aikuisille.

Ne huvipuistolaitteet on suunniteltu 13-17 vuotiaalle lapsille. Valitettavasti tiettyihin laitteisiin ei pääse jos on liian iso tai lyhyt. Itsellä vyötärönympäryys 90cm ja meinaan silti jäädä laitteisiin jumiin koska hartiat on niin leveät.

Ei lasten laitteita ole suunniteltu aikuisille, itse olen pienikokoinen enkä siitäkään huolimatta mahdu kunnolla muutamaan linnanmäen lastenlaitteeseen. Ne on kuitenkin suunnattu lapsille, ei aikuisille. Linnanmäenhän syyksi tuota ei voi pistää. Ja laite jossa turvakaaret on pieniä, syynä on se että laitteen pitää olla mahdollisimman turvallinen jokaiselle laitteessa olevalle. Varmasti on monia joilla ne turvakaaret ei mene kiinni, eikä se silloin ole sen ihmisen syy, siitä penkistä voi nousta ja jatkaa matkaa toiseen laitteeseen.

Sen lisäksi, että huvipuistolaitteita ei kommentoissa koettu sopiviksi aikuisille, pidettiin niitä varsin epäsovivina lihaville.

Yhyy en mahtunut huvipuistolaitteeseen yhteiskunta sortaa!!!! Tajuaako tämä huora, että huvipuistot on pääasiassa lapsille ja nuorille ja jos laitteet tehtäisiin laskeja ajatellen, niin kävisi vitun huonosti?

Komentissa lihavuus nähdään niin epäsovivana ja liiallisena asiana, että huomioimalla lihavan kehon huvipuistolaitteen suunnittelussa kävisi muun kokoisille huonosti. Komentissa halutaan myös alentaa ihmisarvoani nimittämällä minua huoraksi.

Monissa kommentissa oltiin huolissaan siitä, että huvipuistolaitteiden suurentuessa turvallisuus vähenisi pienempikokoisten ihmisten osalta.

Ne huvipuistolaitteet taitaa olla sen kokoisia ihan turvallisuussyistä. Jos ne ois tosi isoja, niin mun kokoiset tosi pienet ihmiset vaan heiluis ja huojuis nissä istuimissa. Etenkin lastenlaitteissa. Ei ne laitteet ja työntekijät tarkoituksella huomauttele sun painosta.

Jos se laite tehtäis silleen että siihen sopii lihavat niin miten laihat sopis siihen?ei pahalla

Lihavuus nähdään kommentoissa kovin mustavalkoisena asiana. Kommentoissa yleisesti koetaan, että huomioimalla lihavat jäisivät muun kokoiset ihmiset jostakin paitsi. Useassa kommentissa ihmetellään, miten laihat sopisivat laitteeseen, joka tehdään lihavia kehoja ajatellen. Ajatus tuntuu absurdilta, koska yhteiskunnan normeissa monet asiat tehdään tietyn kokoisille "normikehoille", lihavia ajattelematta. Esimerkiksi lihava keho ei välttämättä mahdu käsinojallisiin terveyskeskuksen aulan odotuspenkkeihin saati lentokoneen penkkiin lomalennolla etelän lämpöön. Jos nämä tilat suunniteltaisiin myös lihavia kehoja silmällä pitäen, ei se olisi mitenkään pois laihoilta kehoilta.

Niistä huvipuistolaitteista ei voi rakentaa sen kokosia, että se olisi kaikille turvallinen, mutta niihin mahtuisi sekä isot että pienet. Meitä ihmisiä on monenkokoisia ja painoisia. Ajatellaan vaikka päinvastoin tätä sinun tilannetta, jotain hyvin laihaa ja pientä ihmistä, taikka ihan lasta, joka on pituudensa puolesta laitteeseen päässyt. Jos ne laitteet ovat enää nykyistä isompia, eivät ne pienemmille ihmisille ole niin turvallisia, koska niitä ei saa tarpeeksi kireälle. Eihän sieltä välttämättä kyydistä putoa, mutta jo se epäturvallisuuden tunne ja iso heiluminen liian isoissa turvakaarissa ei varmasti tunnu kovinkaan mukavalle 😊 Ymmärrän tietenkin

pointtisi, ja tilanne on varmasti ollut todella inhottava, mutta se saattaa auttaa hieman että ajattelee asiaa laajemmin muidenkin ihmisten turvallisuuden ja sen ilon tunteen takaamisen kannalta, minkä niistä laitteista saa. ❤️ Ilman sitä varmuutta että tästä kyydistä ei pudota, ei siitä laitteesta voi nauttia 😊

Isokokoisuus ja lihavuus koetaan sellaisena olotilana, johon voi ja pitää vaikuttaa. Tämä tukee ajatusta lihavuudesta välitilana, jollaisena lihavuudesta puhuttaessa mitätöidään sellaisen yksilön kokemukset, jolla ei ole aikomusta laihduttaa. Samanaikaisesti kun lihavuutta ei nähdä osana yksilön identiteettiä, pienikokoisuus nähdään sellaisena helposti. Toisin kuin lihavuus, pienikokoisuus koetaan sellaisena asiana, johon ei voi vaikuttaa.

Ootko miettiny että se, että laitteista tehtäs riittävän isoja sulle, tekis niistä liian isoja pienille ihmisille, JA KUN SIIHEN PIENEEN KOKOON EI VOI VAIKUTTAA joten loogisesti heitä ei voi rangaista sinun syömätavoistasi

Kommentissa lihavuutta pidetään itseaiheutettuna tilana, joka johtuu yksilön ruokailutottumuksista. Samanaikaisesti kommentissa ei tarjota laihalle ihmiselle laitteeseen pääsyn ratkaisuna lihottamista, vaan kehoitetaan lihavaa muuttamaan itseään laihemmaksi, yhteiskuntakelpoiseksi. Laihuus nähdään helposti osana yksilön identiteettiä samanaikaisesti, kuin lihavuus koetaan asiana, josta halutaan keinolla millä hyvänsä pois.

Sen sijaan, että kommentissa oltaisiin nähty huvipuistolaitteiden rajatun kokoiset turvakaaret ihmisiä eriarvoistavana ongelmana, tarjottiin useassa kommentissa ratkaisuksi laihduttamista.

Jos on niin iso ettei mahdu huvipuistolaitteisiin ja se itkettää, niin ehkä se vika on kuitenkin ylipainossa eikä niissä laitteissa. Siinä on kyse myös turvallisuudesta, kaikkien matkustusturvallisuus vaarantuu jos yksi matkustaja on liian painava. Painoa pois niin ei tarvitse itkeä videolle kun ylipaino rajoittaa elämää.

jumalauta se on vaa tahdonvoimasta kiinni saatana laihtuuko vai ei. Jos sä tunnet olos paremmaks syödessä jäätelöä kotona ja pohtiessa kuinka julmia valkoset miehet on ku mennä lenkille nii jostainhan sun täytyy sitten karsia. Tässä tapauksessa huvipuistolaitteista

Ei ainoastaan laihojen yksilöiden vaan myös lasten turvallisuus toistui useassa lihavuutta vastustavassa kommentissa. Läskiviha ja lihavuusvastaisuus verhottiin huoleen lasten ja nuorten turvallisuudesta.

jos ne tehtäis isommiksi lapset ei pääsis niihin ja vois tippuu sieltä

Sen lisäksi että lasten turvallisuudesta oltiin kommentteissa huolestuneita, toistui kommentteissa normaalikokoisten ihmisten paremmuuden ja tärkeyden korostuminen lihavuuteen verrattuna.

Oma moka, se on turvallisuus riski, sama kun on pituusrajat laitteissa urpo, normaalipainoisten ihmisten elämä on tärkeämpi

vitun pullukka ne laitteet on tehny normaaleille ihmisille sopiviksi. jos ne tehtäis sun mitoilla, kaikki normaalipainoiset luiskahtais sen turvakaaren ali pois siis ei jumalauta nyt

vittuako itket ? vaaraksi olisit vaan ollu jos sut oisi päästetty siihen. oisko mukavaa jos sinun päälle putoaisi joku 200 kilonen tonttu ku oot jossain ylös alas ympäri laitteessa ?

Kun kommentissa sanotaan, että laitteet on tehty normaaleille ihmisille sopiviksi, korostetaan lihavuuden epänormaaliutta ja välitilaa. Videon 2 lihavuuden vastaisia kommentteja lukiessa käy hyvin selväksi, miten lihavuuteen suhtaudutaan yhteiskunnassa,. Tämän huomion jälkeen on varsin selvää, että lihomista pelätään sen aiheuttaman yhteiskuntakelvottomuuden vuoksi.

7.2.2. Lihavuus on elintapasairaus ja osoitus tyhmyydestä

Puhuttaessa itse aiheutetuista sairauksista korostetaan sairastuneen vastuuta terveydestään ja samalla määritetään tietyt sairaudet yksilön itse aiheuttamiksi (Valkendorf 2014, 4). Yleensä keskusteltaessa itseaiheutetuista sairauksista korostetaan terveydenhuollon kasvavia kustannuksia ja pohditaan, kenen vastuulla terveyden hoitaminen on.

Useissa kommentteissa toistui lihavuus itseaiheutettuna olotilana:

Jos on läski ja omaa ongelman arkisissa asiosissa ja ottaa siitä itseensä, kannattaa varmaan katsoa peiliin ja tehdä elämäntavoilleen jotain [Ei sillä, oon itekkin läski, mutta pitääkö kaikesta jumalauta valittaa.]

Kommentissa lihavuus nähdään elintavoista johtuvana asiana, josta voi päästä pois muuttamalla elintapoja. Usein puhuttaessa elämäntapamuutoksista puhutaan kuitenkin vain ruokailu- ja liikuntatottumusten muutoksesta jättäen muut kokonaisvaltaiseen hyvinvointiin liittyvät asiat huomioimatta. Missään kommentissa ei peräänkuulutettu esimerkiksi henkistä tasapainoa tai riittävää unta, vaan kommentteissa painotettiin ainoastaan ruokailun ja liikunnan tärkeyttä hyvinvoinnissa. Kommentteissa puhutaan siis laihduttamisen, ei kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin tärkeydestä.

Ylipainosta kylläkin voi varsin hyvin päätellä, että ihminen yksinkertaisesti syö ihan liikaa joka päivä. Vaikka kuinka yrittäisit valehdella, ettet syö herkkuja tai mitään ja syöt tosi vähän jne, niin fysiikan lakeja sinäkään et pysty kumoamaan. Ja jos ei mahdu johonkin laitteeseen, niin hyväksyt sen faktan etkä ala uhritu- mana ja jos haluat siihen laitteeseen mahtua, niin siihen ei tasan ole muuta kei- noa kuin laihtuttaa. Itsellä on meinaan käynyt just samallalaililla, ettei turvakaari oo kunnolla mahtunu kiinni. Pakko oli vaan pudottaa painoa vähentämällä kaljan- juontia ja syöntiä ja nyt ei oo enää ongelmaa, kun mahtuu taas laitteisiin.

Oheisessa kommentissa lihavuuden nähdään aiheutuvan jokapäiväisestä liiallisesta syömisestä ja todetaan, ettei lihavakaan voi kumota fysiikan lakeja. Kommentissa tode- taan myös, että ongelmatkin ovat kadonneet huvipuistolaitteeseen mahtumisen eli laihtutuksen myötä.

Itse olen kans jo melkoisesti ylipainoinen, mutta se on aivan mun oma vika koska syön liikaa ja epäterveellisesti. Se ei kenenkään muun vika tule koskaan ole- maan, enkä uhriudu sellaisesta joka on 100% mun oma vika. Itse heräsin tuohon ylipaino asiaan, ku alko olla just niin ahdistavaa jokapäiväinen elämä ei jaks- a liikkua niinkuin normaalit ihmiset, niin sen sijaan, että itkisin joka päivä youtube- videolla tein ruokavalioremontin ja se on siitä hauska, että kun syö terveellisesti saa syödä oikeasti aika paljon, eikä lihoa. Ne jotka on melkeen sairalloisen yli- painoisia, syö saatanan epäterveellisesti ja liikaa ja se on FAKTA!!!!

Lihavuus nähdään aiheutuvan liiallisesta epäterveellisestä syömisestä. Samalla, kun kommenteissa kerrotaan lihomisen johtuvan liiallisesta kalorinsaannista, väitetään liha- vuuden aiheutuvan vain epäterveellisestä ruokavaliosta. Tosiasiassa kehoa katsomalla ei voi nähdä, onko sen rasvakudos peräisin mummon lihapullista, karjalanpaistista tai hampurilaisista.

Samalla kun kommenteissa pidetään lihavuutta itseaiheutettuna, korostetaan lihavuu- den painolastia yhteiskunnalle. Yhteiskunnallinen terveysdiskurssi näkyi kommenteissa esimerkiksi pohdintana siitä, kenen varoilla lihavien sairauksia hoidetaan.

läskit saa kärsiä koska ne on muutenki rasite yhteiskunnalle ja ne saa kaiken tarvittavan nautinnon ruoasta

Lihavuuden pitäminen rasitteena yhteiskunnalle on ontuvaa. Kun lihavuudesta puhu- taan yhteiskunnallisen terveysdiskurssin ja tuottavuusdiskurssin kautta, alleviivataan verovaroin kustannetun terveydenhuollon sallimista vain sellaisille henkilöille, joiden sairaudet eivät ole itse aiheutettuja. Tällaisessa diskurssissa jätetään poikkeuksetta huomioimatta esimerkiksi sellaiset tapaukset, joissa yksilö omalla toiminnallaan katkai- see jalkansa. Kukaan ei kirjoita keihäänheittäjä Tero Pitkämäelle vihaista viestiä siitä, kuinka hänen itseaiheutetun polvivamman leikkauskustannukset menevät yhteis- kunnan yhteisistä verovaroista.

Lihavuutta ei pidetä ainoastaan sairautena tai sairauteen väistämättä johtavana asiana, vaan myös tyhmyytenä. Koska lihavuutta pidetään välitilana ja itseaiheutettuna ja lihavuuden stigma tiedostetaan, pidetään lihavaa ihmistä helposti vähä-älyisenä. Yksilön valintaa lihavuudesta ei pidetä viisaana valintana yhteiskunnan ulkopuolelle jäämisen takia, minkä vuoksi lihavan ihmisen älykkyyttä kyseenalaistetaan.

pitäähän läskille sanoa miten asia on et ymmärtää

Lyhyesti ja ytimekäästi "tyhmästä päästä kärsii koko keho!"

7.2.3. "Et ole lihava vaan ihana!"

Koska lihavuus on yleisessä keskustelussa totuttu näkemään välitilana, josta halutaan pois, koetaan lihavuuden kieltäminen ihmisen olemuksesta usein positiivisena asiana ja kehuna. Kaikissa kolmessa katsotuimmassa videossa toistui samankaltainen kommentointi siitä, että en olisi lihava, vaan hoikka tai jollakin muulla tavalla yhteiskunnallisesti hyväksytty.

Et ole lihava vaan ihana ihminen joka uskaltaa puhua rehellisesti. Olet positiivinen, vaikka sinulle on käynyt näin. Eikä ole sinun syytäsi jos et mahdu kaikkiin laitteisiin vaan se on laitteitten vika, kun niitä ei ole suunniteltu isommille ihmisille. Itselleni kävi melkein samallailla, että en melkein mahtunut yhteen

Vaikka kommentilla todennäköisesti tarkoitetaan hyvää ja sillä halutaan osoittaa minulle tukea, ylläpidetään tällaisella kommentilla lihavuuden pitämistä välitilana.

ET OLE LÄSKI!!!! i love u jokainen on omanlainen persoona!♥

Mun mielestä et ole edes kovin "läski" / lihava 🙄

Lihavuutta pidetään yleisessä keskustelussa yksilöä huonontavana tekijänä. Ja koska lihavuus nähdään huonona asiana, asetetaan lihavuuden vastakohtaksi joissain kommentteissa jokin muu, yhteiskunnallisesti hyväksytty ja arvostettu asia, yksinkertaisimmillaan hyvyys.

Sä et oo lihava sä oot hyvä sä oot tärkeä kukaa ei voi ikin haukkuu en yhtää ihmettele vaikka itket kaikkee hyvää💕

Et sää voi sille mitään, aika "outoa" sille et joku ei mahu laitteeseen. EI SILLÄ ETTÄ OLISIT LÄSKI KOSKA OLEN ITSEKÄÄN MIKÄÄN ERITTÄIN LAIHA OLET TODELLA KAUNIS JA SUL ON IHANA LUONNE

7.2.4. Samaistuminen ja omat kokemukset

Vaikka käsittelen tässä opinnäytetyössä pääosin lihavuutta vastustavia kommentteja, on kommenttien joukossa myös paljon kiitosta tekemistäni videoista. Videon 2 kommenteissa toistui kommentoijien halu jakaa omia kokemuksia siitä, kun he eivät mahtuneet huvipuistolaitteeseen.

Mua jotenkin oudolla tavalla helpottaa kuulla, että se on tapahtunut muillekin, vaikken ikimaailmassa toivoisi kenekään ikinä joutuvan kokemana samaa.... Mulle kävi niin vuosia sitten lintsillä, enkä sen jälkeen ole astunut jalallakaan huvipuistoihin. Se oli mun elämäni nöyryyttävvin tilanne jota en koskaan unohda.... Ei jostain syystä oo tullu edes mieleen että muut on joutuneet kokemaan saman.

Kiitos kun jaoit tän tarinan ❤️ Se on ollu sellanen isoin läksy täs elämässä, että vaikka asiat tässä maailmassa ei ole sovi muhun niin mulla on silti paikka tässä maailmassa. Se ei tarkoita ettenkö mä sovi tähän maailmaan.... Vaikka pakko sanoa, siltä se tuntuu suurimman osan ajasta.... 🙄🙄🙄🙄

I feel you sister! 💕 Mä en mahtunut tohon samaan magiaan viime vuonna! Ja jäi just kans siitä kolmannesta naksahduksesta kiinni. Oli kyllä hiton nöyryyttävää kävellä siitä laitteesta pois. Ja just sen takia, kun ehti jo luulla(ja kuulla), et hei nää turvakaarethan nakshti ja kaikki on hyvin! 😊

Osa kommentoijista piti tärkeänä sitä, että he eivät ole lihavuuskokemustensa kanssa yksin. Kommenteissa korostui se, että YouTubessa ei juurikaan ole suomeksi tarjolla vastaavanlaista sisältöä, jossa videon tekijä kertoo omista lihavuuskokemuksistaan ja tarjoaa muille lihaville samaistumispintaa.

Yleisessä tilassa lihavaksi leimautuminen on vaikuttanut joihinkin kommentoijiin niin, että he ovat laihduttaneet voidakseen näyttää ympäröivälle yhteiskunnalle heidän pysyvän olemaan yhteiskunnan määrittämässä normaaliuden tilassa.

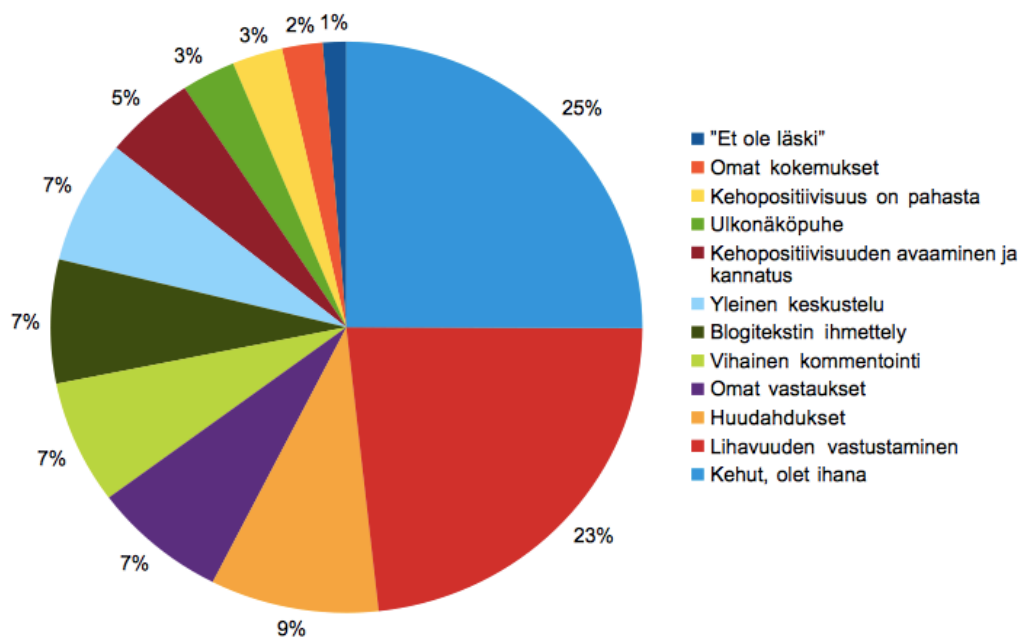
Mulla kävi sama viime kesänä magiassa! Paitsi että vaikka mullakin nakshti kaks kertaa niin mulle sanottiin etteivät tiedä mistä johtuu. Muutamassa muussa muussa laitteessa meinasin jäädä pois kun turvakaaret meni nippa nappa kiinni. Mut tänä kesänä kävin magiassa (tavoite oli tiputtaa sen verran painoa) ja voin kertoa että oli niin "lässy" laite että en menettänyt edellisenä kesänä mitään. Mä ajattelin et parempi vaan että jos turvakaaret ei mene kunnolla kiinni, mielummin lähden pois kuin haluaisin tietää mitä voi tapahtua jos ne eivät olisi kiinni.

Lihavuuden stigmaa pidetään niin pahana asiana, että ennemmin ollaan menemättä tilanteisiin, joissa oma lihavuus voi paljastua kuin suhtaudutaan lihavuuteen neutraalina asiana.

Tää on myös mun suurin pelko, minkä takia en haluu mennä huvipuistoon 🙄 se stressi ja pelko siitä mahdunko mä siihen laitteeseen. Oot paras ❤️

7.3. Video 3: KEHOPOSITIIVISUUS MENI ÖVERIKSI

Kolmanneksi katsotuin Vatsamielenosoitus-YouTubekanavan videoista on *KEHOPOSITIIVISUUS MENI ÖVERIKSI*. Video on julkaistu 13.7.2018 ja 8.9.2018 mennessä siihen on kirjoitettu 499 kommenttia. Teemoittelin kommentit 26 eri teemaan, joista muodostin 12 eri kattoteemaa. Kommentit jakautuivat seuraavasti:

Kuvio 10. Videon 3 kommenttien jakautuminen 12 eri yläteemaan.

Videon 3 suurimmaksi teemaksi muodostui videokehut, joita on 25 % kaikista kommentteista. Lihavuutta vastustettiin 23 % kommenteista. Videon 3 teemat eroavat kahdesta aiemmasta videoiden kommenttien teemoittelusta siten, että videon 3 kommenteissa näkyi kehopositivisuuden puolesta ja vastaan puhuminen, mikä ei samalla tavalla noussut esiin aiemmissä videoissa. Tämä selittyy sillä, että video 3 on julkaistu heinäkuussa, jolloin yleisö on jo nähnyt useita Vatsamielenosoitus-kanavan videoita ja alkanut ymmärtää, mistä kehopositivisissa YouTube-videoissa on kyse.

Video 3 on vastine Mungolife-blogissa julkaistuun kehopositivisuutta kritisoivaan kirjoitukseen, minkä takia kommenteissa esiintyy myös blogitekstin kritisointia. Tällaiset kommentit jaottelin omaan teemaansa.

Kommentit erosivat kahdesta aiemmasta videosta myös siten, että kahdessa aiemmassa videossa esiintyneitä ”olet kaunis” -kommentteja ei ollut juurikaan. Videon 3 kommentteissa oli ulkonäköpuhetta, mutta se keskittyi lähinnä turkoosiksi meikkaamiini kulmakarvoihin, jotka herättivät tunteita suuntaan ja toiseen.

7.3.1. Yhteiskunnallinen terveysdiskurssi ja medikalisaatio

Videon 3 kommentteista 23 %:ssa vastustettiin lihavuutta. Tällaisia kommentteja oli yhteensä 126 kappaletta. Näistä kommentteista lihavuuden terveysdiskurssia esiintyi 69 kommentissa, mikä on huomattavasti enemmän kuin videoissa 1 ja 2. Tämä johtunee siitä, että video 3 on vastine Mungolife-nimisen blogin blogitekstille, jonka mukaan kehopositiivisuus on kaikkien kehojen kauniina pitämistä, lihavuuden ihannoimista ja tällä tavoin vaaraksi kansanterveydelle. Terveysdiskurssia sisältävissä kommentteissa pidettiin Mungolife-blogin julkaisua tärkeänä ja pidettiin lihavuutta merkinä terveysriskeistä.

Koska blogitekstissä väitettiin kehopositiivisuuden olevan lihavuuden ihannoitua, toistui väite videon kommentteissa.

Tuo blogiteksti on niin totta! koittakaa nyt ymmärtää että se on ihan syystä _yli_ paino, eli ei siis ihannoitava paino alunperin juurikin siksi, ettei se ole ihmiskeholle ihanteellinen (ts. terveellinen) paino. kukaan ei ole velvoitettu laihduttamaan, mutta lihavuus on aina todellinen terveysriski, vaikka kuinka se oma kroppa olis itselle riittävän hyvä tai vaikka enemmänkin.

Tykkään tästä miten suutut tälläisestä tekstistä - mutta samaan aikaan se on totta. Ite ainakin yhistä oman "kehopositiivisuuden" lihavuuden ihannoitua, selkeesti, joten miksi valitat? Kehopositiivisuus on sitä, että jokainen keho on kaunis ja hyvä - ei sitä, että jokainen keho on okei biologiselta kannalta. Siinä on ero ja kannattaisi se sinunkin huomata, kyl tuo kirjoittaja kuulostaa paljon fiksummalta ja asiaan perehtyneemmältä kuin sinä, ihan vain tiedoksi...

Kommenteissa kehopositiivisuus yhdistetään kauneusdiskurssiin ja siihen, että kehopositiivisuus olisi lihavuuden ihannoitua. Kommenteissa myös väitetään, että kehopositiivisuus ei tarkoita kehojen hyväksymistä terveydellisistä näkökulmista. Tämä on osaltaan totta, koska kehopositiivisuus ei ota kantaa terveyspuheeseen, vaan nostaa erilaisia kehoja näkyviksi. Toisin kuin kommentissa väitetään, kehopositiivisuus hyväksyy kaikki kehot, olivat ne terveitä tai eivät.

Kommenteissa toistuu lihavuuden hyväksyttävyyys silloin, kun lihavuutta ei ole ”liikaa”. Yksilö saa siis olla lihava, kunhan on sitä tietyissä rajoissa. BMI:n mukainen sairaalallinen ylipaino ei ole kommenttien mukaan hyväksyttävää.

Mielestäni lievä ylipaino on okei, mutta jos esim. 160cm nainen painaa 120 kiloa se menee jo yli ja tätä ei pitäis ihannoida. Haukkuakkaan ei pitäis, mutta laihdutamaan pitäisi kannustaa mielestäni :) Jos 200cm mies painaa 120 kiloa asia on fine, koska kyse ei ole sairaalloisesta ylipainosta.

Kommentissa korostetaan sitä, että lihava keho kelpaa, kunhan se ei ole liian lihava. Tällainen diskurssi jättää väistämättä osan lihavista yleisen hyväksyttävyyden ulkopuolelle, mikä lisää lihavuuden stigmaa ja lihavuuden käsittämistä välitilana.

Joissain kommentteissa toistuu väite siitä, että on hyvä tiedottaa lihavuuden terveystriskeistä.

Ei normaalipainoisten painosta yleisesti voi päätellä mitään juuri siksi, koska heillä ei ole mitään muille näkyvää syytä joka antaisi siitä jotain osviittaa. Lihavilla tietyt sairaudet taas on yleisimpiä ja myös riski niihin suurempi, joten näissä asioissa on kyllä ero. Ja tietenkään kaikki lihavat eivät ole sairaita, mutta jos mitat ovat esim 170cm/200kg, niin terveys ei voi olla kunnossa sitten millään. Siitä ei vaan pääse mihinkään. Ja ei tietenkään syyttely auta, mutta näistä asioista on hyvä olla tietoinen. Tieto siitä, että huomattava lihavuus voi lyhentää elinikää voi myös tuoda motivaatiota itse laihdutukseen. Eihän se tietenkään ole tuntemattomien asia, mutta jos se vaikuttaa muihin ihmisiin (kuten omiin lapsiin) niin siinä vaiheessa olisi kyllä suositeltavaa laihduttaa.

Kommentissa väitetään, että tieto lihavuuden terveystriskeistä motivoi laihduttamiseen. Kommentissa tunnutaan oletttavan, että lihavat eivät tietäisi siitä, että lihavuus aiheuttaa riskin sairastua joihinkin sairauksiin. Ajatus tuntuu erikoiselta, koska pelkästään videon 3 kommentteista noin viidesosassa puhutaan lihavuuden riskeistä.

Jälleen sulla on enimmäkseen hyviä pointteja, mutta musta tuntuu että suhtaudut lihavuuteen kokonaisuutena aika puolueellisesti etkä ota huomioon sitä, että ihan sairaaloinen lihavuus on väistämättä epäterveellistä ja lyhentää elinikää. On toki lihavia jotka ovat terveitä, mutta se ei todellakaan ole yleistä. Että eihän se tosiaan sairaallosen lihavankaan ole mikään pakko laihduttaa jos ei halua, mutta jos haluaa pidentää elinikää, ehkäistä sairauksia ja vähentää kehonsa kuormitusta niin se on todellakin suositeltavaa

Lihavuus nähdään useissa kommentteissa terveystriskinä, jonka minimoiminen on jokaisen yksilön omalla vastuulla ja josta pitäisi tietoisesti pyrkiä pois. Lihavuudesta puhutaan myös kuolemaan johtavana sairautena, josta pois pyrkiminen on suositeltavaa.

Voitte olla mitä mieltä haluatte kauneudesta, mutta jos sanot että lihavuus ei ole sairaus, olet hyvin väärässä. Totta kai laiha voi olla sairaampi kuin lihava, jos laihalla on esimerkiksi syöpä tai liiallisella huumausainekäytöllä pilattu terveys, mutta jos katsotaan keskiarvoja niin nähdään laihojen vievän lihavia mennen tullen terveydentilassa.

Jos tunnet, että haluat varmistusta asiaan muualta kuin satunnaiselta youtube-kommentoijalta, voit THL:n sivuilta hakea asiasanalla "lihavuus".

Terveysdiskurssin mukaan yksilön arvon mittaa hänen terveytensä. Terveysdiskurssissa lihavuus nähdään väistämättä osana yksilön sairautta ja huonovointisuutta, ja itseensä ja olemassaoloonsa tyytyväinen lihava nähdään mahdollisuutena.

Lihavuudesta puhuttaessa terveysriskinä korostuu myös lihavuuden yhteiskunnallinen terveysdiskurssi. Yhteiskunnallisessa terveysdiskurssissa yksilöt arvotetaan heidän tuottavuutensa mukaan. Mitä sairaampi yksilö on, sitä enemmän hän kuluttaa yhteiskunnan varoja.

Läskit on keskimääräisesti paljon sairaampia kuin normaalipainoiset ihmiset, ylipaino aiheuttaa sen verran terveysongelmia että läskeiltä pitäisi ottaa pois ilmainen terveydenhuolto.

Jos omalla toiminnallaan tietoisesti paskoo terveytensä niin pitäisi maksaa myös omat kulunsa. Ei ole reilua että yhteiskunta aka. veronmaksajat joutuu kustantamaan läskien ym. kulut ilman mitään vitun vastuuta. Samalla tulis ihmisille ja varsinkin läskeille motivaatiota elää terveellisemmin.

Ylipainosia pitäis alkaa verottaa kovemmin kuin normi ihmisiä.

Lihavuus nähdään epäterveellisten elämäntapojen seurauksena ja lihavia pidetään kykenemättöminä kontrolloimaan itseään ja syömisään, minkä takia heille ei pitäisi tarjota yhteiskunnan apua.

En myöskään ymmärrä tätä "minäkin maksan veroja" / "lihavuuteni tai elämäntapani eivät vaikuta sinuun millään tavalla". Oletko perillä siitä miten valtavasti ylipainon tuomat sairaudet kuormittavat terveydenhuoltoa? Vaikka maksatkin veroja, niin ilman koko kansaa koskettavaa ylipaino-ongelmaa, ne voitaisiin käyttää muuhunkin kuin elintavoista johtuviin ongelmiin. Toisin sanoen: ne rahat ovat pois niiltä, jotka eivät voi ratkaista ongelmiaan ihan vain opettelemalla syömään.

Julkinen terveydenhuolto ei ole oikeus. Ja julkisen terveydenhuollon ei kuulu hoitaa ihmisiä jotka omilla pitkäaikaisilla elämän valinnoillaan ovat romuttaneet terveytensä.

Yhteiskunnalliselle terveysdiskurssille löytyi myös vastustajia, jotka huomauttivat, että sairauksia on myös muilla kuin lihavilla. Tällaisia kommentteja oli kuitenkin huomattavasti vähemmän, kuin lihavuuden yhteiskunnallista terveysdiskurssia ylläpitäviä kommentteja.

Jos aina otetaan se veronmaksu ni jokaselta ihmiseltä löytyy jokin sairaus/meno mihin menee yhteiskunnan varoja...

Lihavuuden yhteiskunnallinen terveysdiskurssi on siitä ongelmallinen, että tosiasiasa yksilön terveydentilaa ei pysty päättelemään hänen ulkomuotonsa perusteella. Yhteis-

kunnallinen terveysdiskurssi myös jättää väistämättä subjektiivisuuden ulkopuolelle ne yksilöt, jotka ovat parantumattomasti sairaita.

Videon 3 kommentteissa lihavuus nähdään myös kansantautina sekä syynä yhteiskunnan rappiotilaan ja valtion taloudellisiin vaikeuksiin.

"Minun kroppa, minun terveys, ne on mun asioita" ööh kai te vitun pässit tiätte että suomessa on ilmainen terveydenhuolto, jonka valtio maksaa meidän kaikkien veroista? Ihan ku suomessa ei tarpeeks ois muutenki sydän ja verisuonisairauksia, koska onhan tää meidän kansantaudin kirous. Mutta tottakai sitä pitää lisätä vielä sitten kannustamalla jengiä olemaan ylilaihoja tai lihavia. Että ei se mene niin että "sinun kehosi ja terveytesi". Koska me töissä käyvät ihmiset maksetaan sun kulut siitä kun saat sydänkohtauksen ja sua hoidetaan sairaalassa useempi viikko. Vitun hyvin menee, ei ihme että tää vitun valtio on niin saatanan pohjamudissa

Yhteiskunnallisessa terveysdiskurssissa lihavuus ei ole yksityisasia. Koska lihavuus nähdään sairautena tai ainakin sairauden riskiä lisäävänä asiana ja yhteiskunnan vero-varoja tuhlaavana, koetaan muilla olevan oikeus kommentoida yksilön lihavuutta ja huomauttaa mahdollisista kertyneistä kiloista. Medikalisaation ja yhteiskunnallisen terveysdiskurssin tarkoituksena pidetään yleisessä keskustelussa yksilön terveyttä edistävinä asioina ja yksilön hyvinvointia lisäävinä tekijöinä, eli hyvinä asioina, minkä takia lihavuudesta kommentointi nähdään terveyttä edistävänä asianhaarana.

Ja siis mielestäni esimerkiksi läheisillä on kyllä oikeus huomauttaa, jos se toisen lihavuus vaikuttaa heidän elämäänsä negatiivisesti esim siten, että joutuvat huolehtimaan tämän lihavan henkilön asioista

Olemme tottuneet pitämään laihaa tai hoikkaa kehoa terveenä kehona. Hoikka tai laiha keho ei kommentoijienkaan mielestä joudu samanlaisen tarkastelun alle kuin lihava keho, vaikka tosiasiallisesti emme voi päältäpäin nähdä kummankaanlaisen kehon elintapoja.

Ja sitten vielä se, että laiha(normaali-painoinen) ihmisen ulkomuoto kertoo usein melko paljon elämäntavoista. Eiväthän ne mahamakkarat itsestään tule, vaan taustalla on (useimmiten) juurikin huonot elämäntavat, kun taas normipainoisella useimmin terveellisemmät elämäntavat. Tästä syystä monikaan tuntematon ei koe tarvetta huomauttaa laihojen elämäntavoista. En väitä, että huomauttelu olisi oikein lihaviinkin kohistettuna, enkä itse koe oikeudekseni kommentoida toisten painoa tai elämäntapoja.

7.3.2. Kehopositiivisuuden vastustus

Videon 3 kommentteissa korostui kehopositiivisuudesta puhuminen, koska video on vastine kehopositiivisuutta kritisoivalle blogikirjoitukselle. Kommentteissa esiintyi keho-

positiivisuudesta monenlaisia käsityksiä, joista yksi oli kehoposiivisuuden pitäminen kauneuden tavoitteluna.

Mielestäni on hienoa, että kehoposiivisuus on niin iso juttu nykyään, mutta en silti itse sanoisi että jokainen vartalo on kaunis. Mieti jos esimerkiksi jokin läheisesi sairastuisi anoreksiaan ja laihduttaisi niin paljon, että olisi melkein sairaalakuunnossa. Sanoisitko tälle ihmiselle että olet kaunis, eikä sinun tarvitse muuttaa itseäsi? Sama tilanne jos jokin läheisesi lihoisi niin paljon, ettei voi enää kävellä, ja riski sairastua vaarallisiin tauteihin kasvaa paljon. Ja tarkoitan tällä esimerkillä vain läheisiä, en vieraita, koska vieraiden ihmisten elämä ei kuulu itselle.

Postauksessa puhuttiin siitä kuinka "kehosi on kaunis" -aate muuntuu joillakin ihmisillä siihen että "pysy sellaisena kuin olet äläkä usko niihin jotka kertovat että sinun pitäisi muuttua millään tavalla". Tämä ajatus voi olla vaarallinen jos sitä hoetaan sairaalle ihmiselle.

Kuten luvussa 2 todetaan, kehoposiivisuus ei ole kehojen pitämistä kauniina, vaan erilaisten kehojen hyväksymistä ja nostamista esiin ja näkyviin. Kehoposiivisuuden mukaan jokaisella keholla on oikeus olla olemassa. Myös Mungolife-blogin kirjoittaja Anna Pastak pitää kehoposiivisuutta yrityksenä muokata kauneusihanteita: "Vartalo-positiivisuuden ideana on tietenkin se, että jokainen vartalo on kaunis ja mahtava sellaisenaan, eikä yhtäkään vartaloa pidä hävetä" (Pastak 2018).

Pastak ei pidä kehoposiivisuutta vain pyrkimyksenä muokata kauneusihanteita, vaan hän sekoittaa kehoposiivisuuden lihavuuden ihannoimiseen:

Mutta, mun mielestä liiallinen bodypositiivisuus ei myöskään ole hyvästä. Mun mielestä on tärkeää, että tuntee itsensä onnelliseksi ja hyväksi missä tahansa kropassa, mutta lihavuuden ihannointi ei ole hyvä asia. (Pastak 2018.)

Kehoposiivisuuden pitäminen lihavuuden ihannoimisena näkyi myös Videon 3 kommentteissa.

Postauksessa ei mitenkään dissata lihavuutta vaan sitä, kuinka lihavuuden ihannoiminen voi johtaa siihen, että ihmiset joiden kropalle se ei sovi, päätyy jahtamaan sitä.

Kommenteissa toistui huoli lihavuuden pitämisestä normaalina asiana ja ylläpidettiin lihavuuden yhteiskunnallista terveystalkurssia. Lihavuus ja sen näkeminen vain terveysriskinä yhdistettiin myös muihin yhteiskunnallisissa keskustelussa terveyttä heikentäviin asioihin kuten alkoholin liikakäyttöön ja tupakointiin.

Jos kasvatat lapsesi inhoamaan kaikkea terveellistä ruokaa ja liikuntaa ja ihannoimaan täyttä välinpitämättömyyttä ja tuplaantunutta kuolemanriskiä, voit siinä samalla ruveta promoamaan myös alkoholin ja huumeiden liikakäyttöä.

Joissain kommenteissa kehopositiivisuutta pidettiin hyvänä asiana ja yksilön henkistä hyvinvointia edistävänä. Samanaikaisesti kommenteissa oltiin huolissaan kehopositiivisuuden liiallisuudesta ja siitä, mitä yhteiskunnalle käy, jos kaikki pitäisivät itsestään sellaisina kuin ovat.

Kehopositiivisuus liikkeenä on hyvä, mutta sen äärimilleen vieminen on vaarallista.

mun mielestä pitäis poistaa tuo kehopositiivisuus koska sen mielestä sairaalloisen vääränpainoiset ihmiset saavat jäädä juuri sellaiseksi kuin ovat. Tietenkin saa rakastaa itseään mutta pitäisi vain tähdätä terveempään elämäntapaan eikä sanoa että kaikki kehot ovat terveellisiä. Ei mul muuta.

Kroppa kuin kroppa, sul on oikeus rakastaa itseäsi. Mutta silloin, kun pienestä asti aletaan toivottaa et on ok olla lihava ja ylipainoinen, et on ok sen takia sairastua on jotain mennyt pahasti pieleen. Vaikka olisikin pyöreyttä on lapsella oikeus tulla hyväksytyksi, mut se et toivotetaan et asia on ok eikä huomioida riskejä ollaan todella hakoteilla.

Videon 3 kommenteissa esiintyi aiempia videoita enemmän myös kehopositiivisuuden puolesta puhujia. Kommenteissa koettiin tarvetta oikaista väärää käsityksiä siitä, mitä kehopositiivisuus on.

Kehopositiivisuudessa on kyse nimenomaan siitä, että jokainen keho on arvokas sellaisena kuin se on nykytilassaan, jopa superlihavat. Se onko mikäkin asia terveellistä, on asia erikseen ja jokaisen yksityisasia.

KAIKKIEN suomalaisten pitää nähdä tämä video! En vaan pysty käsittämään miten kehopositiivisuus ja sairaalloisen lihavuuden ihannointi voidaan sekoittaa keskenään. Ja kun ei laihuus ja terveyskään ole sama asia?! Uskomattomia idiootteja tänne mahtuukin. Oot upea! <3

Etenkin niissä kommenteissa joissa puhuttiin kehopositiivisuuden puolesta pidettiin Pastakin blogikirjoitusta vahingollisena.

En voi uskoa, että joku kehtaa vielä nykyaikana kirjoittaa kehopositiivisuudesta noin. Järkytyin. Netti on täynnä tietoa mitä tämä kehopositiivisuus tarkoittaa ja silti joku, joka ei selkeästikään pysty hyväksymään että kaikilla on oikeus olla just sen kokosia ja näkösiä kun ovat niin päättää kirjoittaa kehopositiivisuudesta oman mielipiteensä. Kun olisi voinut jättää kirjoittamattakin. Ja voi että kun jokainen oikeasti joku päivä menisivätkin peilin eteen ja valo syttyisi ja ymmärtäisivät että kelpaavat juuri tuollaisina. Ja kun ei se laihdutus ole mikkään avain onneen. Ei se kehon hyväksyntä lähde alun alkaenkaan siitä.

8. Pohdintaa

Tutkimuksen tarkoituksena oli ymmärtää paremmin YouTube-kanavalleni tulevia kommentteja. Halusin tutkimuksella myös osoittaa, että lihavuudesta puhutaan yleisesti medikalisoituneen diskurssin kautta ja että lihavuuden stigma on todellinen. Halusin myös selvittää, kuinka paljon YouTube-videoideni kommentit sisältävät vihaista puhetta, jonka tarkoituksena on yrittää hiljentää minut.

Tutkimuksesta selvisi, että vihaista puhetta oli kolmessa katsotuimmassa YouTube-videossani 7–19 % kaikista kommentteista. Vihaista puhetta osoitettiin kommentteissa sekä minulle että muille YouTube-videoitani kommentoineille. Vihaista puhetta sisältävissä kommentteissa toistui ulkonäöstäni, koostani tai älykkyydestäni puhuminen solvaavasti ja halventavasti. Myös itsemurhakehotukset toistuivat valitettavan monta kertaa.

Vihaisen puheen määrä oli sitä suurempi, mitä enemmän videolla oli katselukertoja. Tästä voinee päätellä, että vihainen puhe myös ruokkii itseään – mitä enemmän videossa on valmiiksi vihaista puhetta, sitä helpompi kommentoijien on myötäillä jo kirjoitettuja vihaisen puheen kommentteja ja kirjoittaa itse lisää vihaisen puheen tunnusmerkit sisältävää tekstiä.

Opinnäytetyöprosessin aikana tein päätöksen, että lisään YouTube-kanavani kommentointiin sanasuodattimen, jonka tarkoituksena on vähentää vihaista puhetta. Vastaisuudessa kommentit, jotka sisältävät sanan feministi, paska, huora, sairas, oksettava, hyi, tai tapa, jäävät kommenttisuodattimeen minun tarkastettavakseni. Jos suodattimeen jäävä kommentti täyttää vihaisen puheen tunnusmerkit, poistan sen. Tällä tavoin pyrin ehkäisemään vihaisen kommentoinnin lisääntymistä uusien videoitteni kommenttikentissä.

Samalla kun poistan vihaista puhetta sisältäviä kommentteja YouTube-videoistani, aion tehdä minuun kohdistuvasta vihaisesta puheesta julkista. Julkaisen entisestään YouTube-kanavallani sellaisia sisältöjä, joissa kerron, että vihainen puhe ei ole hyväksyttävää ja teen rikoksen tunnusmerkit täyttävistä kommentteista rikosilmoituksen. Jos joudun tekemään rikosilmoituksen, kerron siitäkin julkisesti. Uskon, että puhumalla avoimesti vallitsevasta Internetin vihaisen puheen kulttuurista muutkin vihaista puhetta kohtaavat sisällöntuottajat nostavat asian esiin ja tekevät vihaisesta puheesta omalta osaltaan ei-hyväksytyä. Kun vihaista puhetta aletaan pitää yleisesti ei-hyväksyttävänä, pystytään vihaista puhetta todennäköisesti vähentämään.

Opinnäytetyötutkimuksessa selvisi, että lihavuutta vastustavaa puhetta oli videoissa 10–29 % kaikista kommentteista. Lihavuuden vastustaminen korostui etenkin videossa 2, jossa kerroin etten mahtunut kolmeen huvipuistolaitteeseen Linnanmäellä ja Särkänniemessä. Kyseisen videon kommentteissa sain paljon laihdutuskehotuksia, minua muistutettiin huvipuistolaitteiden turvallisuudesta ja minulle korostettiin lihavuuden terveysriskejä.

On tärkeää ylläpitää lihavuuskeskustelua ilman, että lihavaa aina kehoitetaan muokkaamaan itseään yhteiskunnallisesti hyväksyttävään muottiin. Uskon, että yhteiskunnalliset normit täyttävässä kehossa elävät eivät välttämättä tiedosta, kuinka paljon lihavat kohtaavat puhetta, jossa heitä kehoitetaan muuttamaan itseään sen sijaan, että yhteiskunta muuttaisi suhtautumistaan lihaviin.

Lihavuutta vastustavaa puhetta oli myös videossa 1, jossa kerroin saamistani kehokommenteista. Näissä kommentteissa minulle tarjottiin ratkaisuksi ikäviin kehokommentteihin laihduttamista ja laihduttaminen koettiin lääkkeeksi myös lihavuuden terveysriskeihin. Uskon, että julkaisemalla videoita, joissa avaan entisestään medikalisoitunutta diskurssia, pystyn havahduttamaan katsojia vallitsevasta tavasta puhua lihavuudesta. Todennäköisesti isommalla yleisöllä ei ole ymmärrystä siitä, että lihavuudesta puhutaan pääosin lääketieteellisen diskurssin kautta, koska lääketieteellinen diskurssi on lihavuudesta puhuttaessa normi eikä asiaa ole tarpeeksi kritisoitu kansankielellä. Minun täytyy pystyä yksinkertaistamaan sanomaani niin, että lihavuustutkimukseen perehtymätönkin ymmärtää, että lihavuudesta puhuminen vain medikalisoituneen diskurssin kanssa on vahingollista.

Koen tärkeäksi jatkaa YouTubessa avointa keskustelua lihavuudesta ja niistä kokemuksista, joissa kokoni on jollakin tavalla rajoittanut olemistani tai kokoani on kommentoitu ikävästi. Mitä enemmän käsittelen videoissani aiheita, joista muut pelkäävät puhua lihavaksi identifioitumisen pelosta, sitä enemmän olen poistamassa lihavuuden stigmaa. Omiin kokemuksiini perustuvien videoiden 1 ja 2 kommentteissa korostui kommentoijien omat kokemukset – mitä enemmän minä kerron omista kipupisteistäni, sitä enemmän muutkin uskaltavat avautua omista kokemuksistaan. YouTube-kanavani videot ovatkin saaneet kiitosta siitä, että ne tarjoavat vertaistukea ja helpotusta etenkin niille, joilla on ongelmia oman kehonkuvansa kanssa.

Uskon, että minulla on mahdollisuus ylläpitää kehopositiivisuuskeskustelua ja oikaista vääriä käsityksiä kehopositiivisuudesta YouTube-kanavani kautta. Yleisö tuntuu löytävän videoni etenkin silloin, kun ne liittyvät johonkin ajankohtaiseen ilmiöön ja keskuste-

luun. Tämä näyttäytyi etenkin videossa 3, jossa otin kantaa videon julkaisun aikaan pinnalla olleeseen kehopositiivisuutta vastustaneeseen blogikirjoitukseen.

Tulevaisuudessa minun kannattaa seurata aktiivisesti kehopositiivisuuskeskustelua ja olla perillä siitä, mitkä näkökulmat ovat milloinkin pinnalla. Minun täytyy pystyä reagoimaan vallitsevaan keskusteluun nopeasti, jotta kanavani pystyy olemaan relevantti osallistujia kehopositiivisuuskeskustelussa. En voi antaa vihaisen puheen hiljentää minua, jotta voin olla poistamassa lihavuuden stigmaa ja auttamassa negatiivisen kehonkuvan nujertamia ihmisiä.

Vatsamielenosoitus-YouTube-kanava alkoi opinnäytetyöprojektina ja kasvoi vuoden 2018 aikana suuremmaksi ilmiöksi kuin osasin kuvitella. Vaikka opinnäytetyöprosessi päättyy, Vatsamielenosoitus pysyy. Aion jatkaa kehopositiivisuusvideoiden julkaisua kerran viikossa ja pysyä aktiivisena osallistujana kehopositiivisuuskeskustelussa. Tavoitteenani on, että Vatsamielenosoitus pysyy Suomen katsotuinpana kehopositiivisuuskanavana ja että minusta tulee Suomen ykkösekehopositiivisuusaktivisti. Väitän, että YouTube-yleisölle sitä jo olen.

Lähteet

Alptraum, Lux 2017. A Short History of 'Body Positivity'. [Verkkodokumentti] Fusion. Luettavissa osoitteessa: <<https://fusion.tv/story/582813/a-short-history-of-body-positivity/>> (Luettu 17.9.2018).

Chastain, Ragen 2017. We Must Stop Making These Mistakes About Health & Body Positivity. [Verkkodokumentti] Luettavissa osoitteessa: <<https://ravishly.com/we-must-stop-making-these-mistakes-about-health-body-positivity/>> (Luettu 17.9.2018).

Cooper, Charlotte 2008. What's Fat Activism?. [Verkkodokumentti] Luettavissa osoitteessa: <<http://ulsites.ul.ie/sociology/sites/default/files/Whats%20Fat%20Activism.pdf>> (Luettu 18.9.2018).

Eranti, Kaisa 2017. I never thought I'd wear a bikini until I saw Tess Holliday wearing one. Loppputyö. University of London.

Haasio, Ari; Ojaranta, Anu & Mattila, Markku 2018. Valheen jäljillä. Vantaa: Avain.

HAES Australia 2018. What is HAES?. [Verkkodokumentti] Luettavissa osoitteessa: <<http://www.haesaustralia.org.au/what-is-haes.html>> (Luettu 18.9.2018).

Harjunen, Hannele & Kyrölä, Katariina 2007. Johdanto. Harjunen, Hannele & Kyrölä, Katariina (toim). 2007. Koolla on väliä! Lihavuus, ruumisnormit ja sukupuoli. Keuruu: Like, 9–37.

Harjunen, Hannele 2004. Lihavuus ja moraalinen paniikki. Yhteiskuntapolitiikka [Verkkodokumentti] Luettavissa osoitteessa: <<http://www.julkari.fi/bitstream/handle/10024/100563/404harjunen.pdf?sequence=1>> (Luettu 21.9.2018).

Harjunen, Hannele 2007. Lihavuus välitilana. Harjunen, Hannele & Kyrölä, Katariina (toim). 2007. Koolla on väliä! Lihavuus, ruumisnormit ja sukupuoli. Keuruu: Like, 205–228.

Harjunen, Hannele 2009. Women and Fat. Approaches to the Social Study of Fatness. Jyväskylän yliopisto. Jyväskylä.

Karhula, Päivikki 2016. Jussi Halla-ahon maahanmuuttokriittiset kirjoitukset toivat tuomion. Tiellä sananvapauteen [Verkkodokumentti] Luettavissa osoitteessa: <<https://sanavapauteen.fi/artikkeli/847>> (Luettu 23.9.2018)

Kauko, Jasmin 2018. Kehoposiitivisuus rautalangalla väännettynä – Munakoisoni ja minä. [Verkkodokumentti] Luettavissa osoitteessa: <<https://www.kaksplus.fi/blogit/munakoisonijamina/2018/07/12/kehoposiitivisuus-rautalangalla-vaannettyna/>> Luettu 18.9.2018).

Keipi, Teo; Näsi, Matti; Oksanen, Atte & Räsänen, Pekka 2017. Online Hate and Harmful Content : Cross-National Perspectives. Abingdon, New York: Routledge.

Kinnunen, Hanna 2017. Kauneushanteet. Kinnunen, Hanna & Uusitorppa Aino-Kuutammo (toim). 2017. Valtavan ihana. Havaintoja naisen kehosta ja kiloista. Helsinki: Ota-va, 11–18.

Koponen, Päivikki; Borodulin, Katja; Lundqvist, Annamari; Sääksjärvi, Katri & Koskinen, Seppo 2018. Terveys, toimintakyky ja hyvinvointi Suomessa – FinTerveys 2017 -tutkimus. Helsinki: Terveystieteiden tutkimuskeskus ja hyvinvoinnin laitos.

Laukka, Pippa 2018. Kehopositiivisuusilmiössä on paljon samaa ehdottomuutta kuin aikanaan kieltolaissa. Helsingin Sanomat. [Verkkodokumentti] Luettavissa osoitteessa: <<https://www.hs.fi/hyvinvointi/art-2000005767313.html>> (Luettu 25.7.2018).

Lääkäriliitto 2003. Medikalisaatio. [Verkkodokumentti] Luettavissa osoitteessa: <<https://www.laakariliitto.fi/laakarinetiikka/laakari-ja-yhteiskunta/medikalisaatio/>> (Luettu 20.9.2018).

Mielenterveystalo n.d. Stigma eli häpeäleima. [Verkkodokumentti] Luettavissa osoitteessa: <<https://www.mielenterveystalo.fi/aikuiset/itsehoito-ja-oppaat/oppaat/psykoosi/Pages/Stigma.aspx>> (Luettu 21.9.2018).

Mustajoki, Pertti 2017. Lihavuus. Duodecim. [Verkkodokumentti] Luettavissa osoitteessa: <https://www.terveyskirjasto.fi/terveyskirjasto/tk.koti?p_artikkeli=dlk00042> (Luettu 19.9.2018).

Neuvonen, Riku 2015. Vihapuhe Suomessa. Helsinki: Edita.

Pastak, Anna 2018. Mielipidemaananantai: Vartalopositiivisuus – Mungolife. [Verkkodokumentti] Luettavissa osoitteessa: <<https://www.lily.fi/blogit/mungolife/mielipidemaananantai-vartalopositiivisuus>> (Luettu 10.7.2018).

Phillips, Whitney 2015. This is why we can't have nice things: Mapping the relationship between online trolling and mainstream. Cambridge: MIT Press.

Poliisi 2018. Viharikos ja vihapuhe. [Verkkodokumentti] Luettavissa osoitteessa: <<https://www.poliisi.fi/vihapuhe>> (Luettu 23.9.2018).

Pynnönen, Anu 2013. Diskurssianalyysi: Tapa tutkia, tulkita ja olla kriittinen. Jyväskylän yliopisto, Jyväskylä.

Saarni Samuli; Anttila, Heidi; Saarni, Suoma; Mustajoki, Pertti; Koivukangas, Vesa; Ikonen, Tuija & Malmivaara, Antti 2009. Lihavuuden leikkaushoitoon liittyviä eettisiä näkökohtia. Duodecim. [Verkkodokumentti] Luettavissa osoitteessa: <<https://www.duo-decimlehti.fi/lehti/2009/20/duo98373#s6>> (Luettu 20.9.2018).

Schreiber, Katherine & Hausenblas, Heather 2016. What Does Body Positivity Actually Mean?. [Verkkodokumentti] Luettavissa osoitteessa: <<https://www.psychologytoday.com/us/blog/the-truth-about-exercise-addiction/201608/what-does-body-positivity-actually-mean>> (Luettu 17.9.2018).

Shemeikka, Tytti; Lehtinen, Jenny & Sarvas, Saara 2018. Lihavan syyllistäminen johtaa vain itseinhon – terveystieteiden tutkimuskeskuksen luettelemisen sijaan pitäisi keskittyä siihen, miten liha-

vuudesta puhutaan. Helsingin Sanomat. [Verkkodokumentti] Luettavissa osoitteessa: <<https://www.hs.fi/mielipide/art-2000005769940.html>> (Luettu 27.7.2018).

Stenros, Jaakko 2015. Playfulness, Play, and Games. A Constructionist Ludology Approach. Väitöskirja. Tampereen yliopisto. Informaatiotieteiden yksikkö. Luettavissa verkossa: <<http://tampub.uta.fi/bitstream/handle/10024/96986/978-951-44-9788-9.pdf?sequence=1&isAllowed=y>> (Luettu 23.9.2018).

Syömishäiriöliitto 2018. Tytti Shemeikan Vatsamielenosoitus äänestetty SYLI-kummiksi. [Verkkodokumentti] Luettavissa osoitteessa: <<https://syomishairioliitto.fi/artikkelit/tytti-shemeikan-vatsamielenosoitus-aanestetty-syli-kummiksi-2018>> (Luettu 18.9.2018).

The Body Positive 2018. About The Body Positive. [Verkkodokumentti] Luettavissa osoitteessa: <<https://www.thebodypositive.org/faq#bebp>> (Luettu 18.9.2018).

Valkendorf, Tiina 2014. Lihavuus ”itse aiheutettuna ongelmana”. Argumentteja internetin keskustelupalstalta. Sosiaalilääketieteellinen aikakauslehti, 2014 (51), 4–17.

Vehkoo, Johanna & Nieminen, Emmi 2017. Vihan ja inhon Internet. Helsinki: Kosmos.

Yleisradio 2017. Lopeta laihdutus, aloita elämä – mitä ihmettä?!. [Verkkodokumentti] Luettavissa osoitteessa: <<https://yle.fi/aihe/artikkeli/2016/12/19/lopeta-laihutus-aloita-elama-mita-ihmetta>> (Luettu 17.9.2018).